

Prepis zvukovej nahrávky

Tento dokument obsahuje automaticky generovaný prepis
zvukovej nahrávky, zaznamenatej počas zasadnutia
Súdnej rady Slovenskej republiky.

Prepis bol vytvorený pomocou špecializovaného softvéru na rozpoznávanie
reči. Napriek vysokej presnosti tejto technológie sa v texte môžu vyskytnúť
drobné nepresnosti alebo chyby.

Uvedený prepis slúži výlučne na informačné účely a nenahrádza oficiálnu
zápisnicu a zvukový záznam zo zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky.

Rečník 6

Teraz vítam vás, po obedňajšej prestávke pokračujeme v zasadnutí Súdnej rady Slovenskej republiky, sme v bode 2 4. Stanovisko Súdnej rady Slovenskej republiky k materiálu vypracovaného Evou Kováčechovou a Petrom Čurošom z via iuris.

Tento bod programu som predložila v súvislosti so zverejneným materiálom, ktorý je nazývaný analýza reakcií Súdnej rady Slovenskej republiky na verejné vyjadrenia týkajúce sa súdnej moci, ktorý, ktorú tento materiál vypracovali tieto 2 osoby pracujúce alebo spolupracujúce s občianskym združením ja iuris.

No uvediem tento bod. Trošku, nebudem veľmi dlhá, ale predsa treba trošku viac a potom otvorím rozpravu.

Čo sa týka tohto materiálu, ktorý je nazývaný analýza reakcií Súdnej rady SR na verejné vyjadrenia týkajúce sa súdnej moci, tak v úvode ma to 5 6 strán, gro toho alebo minimálne polovica toho sú citované vyjadrenia konkrétnych členov Súdnej rady zo zasadnutí Súdnej rady v úvode teda udáva alebo uvádza via iuris, že cieľom bolo zistiť, aké kritériá používa Súdna rada Slovenskej republiky pre vyhodnotenie hraníc prípustnej a neprípustnej kritiky voči súdom. Dovolím si pripomenúť, že nikdy sme neriešili prípustnú alebo neprípustnú kritiku, ale útoky na osoby sudcov, prvá vec.

Ďalej uvádzajú, že zozbierali verejné vyjadrenia členov Súdnej rady a uznesenia Súdnej rady s tým, že následne ich podrobili skúmaniu, či v jednotlivých prípadoch možno identifikovať nejaké objektívne kritériá, ktoré aplikujú medzinárodné súdne orgány pri rozhodovaní zásahu do autority a nestrannosti súdnej moci Súdna rada nie je súdny orgán, zamerali sme sa taktiež na to, či členovia Súdnej rady a Súdna rada pristupujú ku kritickým vyjadreniam voči súdnictvu a sudcom nestranne alebo zvýhodňujú niektorých autorov prejavu než iných. To analýzy uviedli, že zahrnuli vyjadrenia členov Súdnej rady, diskusie a uznesenia Súdnej rady, ktoré sa týkali vyjadrenia na adresu sudcov, stačí si len letno pozrieť. Rozhodne tam nie sú zahrnuté všetky vyjadrenia všetkých členov Súdnej rady, ktorí sa vyjadrovali k daným bodom a podstatná časť je, že sledovali toto. Od parlamentných volieb v septembri 2 0 2 3 do októbra 2 0 2 5.

Do analýzy nezahrnuli vyjadrenia tretích osôb vo verejnom priestore a nezahrnuli ani tie vyjadrenia, na ktoré ako Súdna rada ako celok nereagovali, vychádzali z mediálneho prieskumu vyjadrení voči sudcom, ktoré verejne odzneli, ale primárne zo zasadnutí Súdnej rady, takže analýza bola urobená bez toho, aby my sme vedeli, prečo sa zamerali na obdobie od parlamentných volieb 2 0 2 3 - 2 0 2 5. Nevidíte tam žiadne kritérium, s čím sa to porovnáva? Prečo boli konkrétne tie jednotlivé vyjadrenia iba zo zasadnutí? Prečo neboli vyjadrenia, keď už teda členov Súdnej rady alebo skúmať, či sme na niečo reagovali alebo na niečo nereagovali. Analýza tvrdí, že sa drží požiadaviek na kritiku súdnej moci, hoci my to opakovane, formálne sa na to odvolávame, nenerobíme tak. Súčasťou týchto 5 6 stranovej analýzy je napr.

Konkrétny 1 z bodov, na ktorý sa môžeme potom v rámci diskusie zamerať, a to je vyhrážky ministra vnútra Šutaja Eštoka. Disciplinárnym konaním voči sudcovi Kubišovi. Tam teda uviedli, že boli tam 2 uznesenia a tvrdia, že my sme teda členovia Súdnej rady Kosova.

Šamko, Pružinec, rn a Jelinková Durdzíkova presadzovali zahrnúť do uznesenia aj vyjadrenia advokáta Petra Kubinu, ktorí sa voči sudkyni Márie Petruškovej vyjadril. Dvojbodka. Domnievam sa, že túto skutočnosť mala na začiatku konania oznámiť a buď sa namietnuť sama alebo umožniť stranám vzniesť námietku. Rozhodne sme toto vyjadrenie neposudzovali. Tie útoky na sudkyňu Petruškovú zo strany pána Kubinu boli v úplne iných vyjadreniach a nie v tomto. Sú tu potom závery, kde v zásade oni tvrdia, že by som, aby som to zhrnula, ten záver, že v podstate posudzovali to tak, že záver je, že my si myslíme, že toto mali urobiť, sme presvedčení a toto sme, toto takto nemalo byť. Súčasťou tejto, tohto materiálu, ktorý sa nazýva analýza, bola, samozrejme, tlačová správa via iuris zo 6. 11. 2025, ktorá mala názov.

Súdna rada, používa pri obrane sudcov dvojaký meter, ukázala analýza via iuris nepoužíva žiadne transparentné či aspoň predvídateľné kritériá. Od nástupu štvrtej vlády Roberta Fica začali takéto útoky zo strany vládných politikov, ministrov či samotného premiéra. Na sudcov pribúdať v celej správe, ani v ničom sa nedočítate. Ako dospela via iuris k tomu, že od nástupu vlády Roberta Fica začali tieto útoky pribúdať? Nemáte žiadnu analýzu útokov od roku 20, od nástupu vlády napr. Igora Matoviča. A objektívne porovnanie, kedy Súdna rada, kedy ju viedol zástupca politickej moci Ján Mazák, reagovala od roku 20 do jeho odchodu a kedy nereagovala? Nič podobné sa nedočítate. Je to proste ich pocit, ktorý vydávajú. Fakt.

Rečník 4

Súčasťou.

Rečník 6

Tejto tlačovej správy je to, že výroky Herta posudzujú prísnejšie než výroky ministra. V tej správe podotýkam je, že výroky hercov, neviem, či sme mali viacero hercov. Na zasadnutí Súdnej rady. Uznesenia sú bez kritérií, robia to, za čo iných kritizujú, predsedníčka prekračuje svoje právomoci a pod. samozrejme, súčasťou celého tohto diania je, sú aj niektoré výstupy v médiách, teda nielen samotné tlačové vyhlásenie občianskeho združenia via iuris, ale aj médiá napr. máme tu justícia, Súdna rada v reakciách na útoky voči sudcom posudzuje omnoho prísnejšie novinárov či hercov než vládných politikov, tak tu sa dozvieme, že Súdna rada je podľa mimovládky nekonzistentná, nepoužíva žiadne transparentné a predvídateľné kritériá, naše sú niektoré všeobecné, niektoré konkrétne Súdna rada, citujem, čo uvádza pani Eva Kováčechová, je ústavný orgán a tak by mala aj pracovať zdržanlivo, odborne a nadhľadom má byť ochrancom súdnictva, nie nástrojom mocenského boja, ak na základe čoho a kde sa nachádza záver, čo analyzovali, aby došli k záveru, že my sme nástrojom mocenského boja. Sa nedočítate nikde.

Ak však vo vzťahu ku kritikom sudcov a súdnictva vystupuje zo svojej role. Neviem, že my máme nejakú rolu, my máme povinnosti, ktoré plníme na základe ústavy, zákona a nepostupuje podľa kritérií európskych súdov, či nášho Ústavného súdu, opakujem, nie sme sú. Ohrozuje tým nielen dôveryhodnosť súdnictva, ale predovšetkým dôveryhodnosť seba samej. Ďalej sme sa dočítali, že analýza via iuris ukázala aj to, že v niektorých prípadoch sa k verbálnym útokom či sporným vyjadreniam na adresu sudcov, teda sporným vyjadreniam, vyjadruje osobitne predsedníčka Súdnej rady Marcela Kosová na oficiálnom webe inštitúcie

alebo samostatnou tlačovou správou, a to aj v situácii, keď sa rovnakým vyjadrením následne zaoberá Súdna rada, kompetencie Súdnej rady sú pritom zadefinované priamo v ústave, podľa via iuris nich vyplýva, že predsedníčka riadi a organizuje činnosť Súdnej rady, nemá však kompetenciu sama verejne komunikovať postoj ani k bodom, ku ktorým Súdna rada následne prijala spoločné uznesenie v rámci médií bol samozrejme článok Denníku N pani Veroniky Prúšovej 13. 11. 2025.

Kde.

Rečník 4

Teda rozoberá analýzu, teda materiál, ktorý sa nazýva, kedy o čo išlo a teda venuje sa tomu, čo máme následný bod a to sú útoky na sudcuského.

Rečník 6

Na sudcu útočia, Súdna rada nereaguje. 13. 11. 2025, 17, 50. Keď si pozriete svoje e maily, kedy bol tento bod zaradený, tak zistíte, že oveľa skôr, ako tento článok bol napísaný, poukazuje na analýzu.

Rečník 10

Via.

Rečník 6

Iuris si všimla aj to, že predsedníčka Marcela Kosová v niektorých prípadoch prekročila svoje právomoci, via iuris preto pripomenula kompetencie Súdnej rady a že nemám ja právo vydávať alebo vystupovať verejne a prezentovať svoje postoje. Zároveň ale píše, že Denník N poslal žiadosť o stanovisko predsedníčky na útoky sudcu Hradského už v stredu ráno a pani Prúšová konštatuje, že ako osoba som sa vyjadriť mohla.

Len aby. Len by som teda mala zdôrazniť, že ide o môj názor a nie o stanovisko Súdnej rady. Tak ja som asi druhá osoba na tomto pozemskom svete alebo prvá, lebo hore už je 1 trojjediná osoba, ktorá je členka Súdnej rady, ktorá je predsedníčka Súdnej rady a osoba ako taká. A mám asi nejako upozorniť verejnosť, kedy vystupujem, ktorej roly. Ako však dodala spoluautorka spomínanej analýzy Eva Kováčechová, som predchádzajúcej mediálnom výstupe. Predsedníčka by mala aktuálne útoky na sudcu krajského zaradiť ako bod programu na najbližšie zasadnutie Súdnej rady. Ako ste si všimli, minule na minulom zasadnutí som povedala a to som naozaj myslela vážne, že na každé zasadnutie automaticky zaraďujem bod útoky na sudcov, bude to zaradený ako posledný bod, ak sa od ostatného zasadnutia do ďalšieho zasadnutia nejaký útok udeje, budem hladovať ten bod týmto obsahom, čo sa stalo aj tentokrát, máme tam 2 útoky.

To, že via iuris a aj ostatné ochrancovia, v úvodzovkách justície objektívne si nevšimli aj ďalší útok, tak ja neviem, teraz tým mám myslieť, že selektujú a ochraňujú pána Harabina, lebo takto potom vyzerá, pretože toto uniklo ich pozornosti a keď my sme hovorili, že nemáme šancu všetko sledovať na predchádzajúcom aj predchádzajúcom. Keď som tu hovorila o tom, že ani som netušila, že existuje nejaký Filip Sulík, tak to bolo len na streche. Teraz via iuris nevšímne útoky pána Harabina. Tak dnes z toho logicky vyplýva ich

výkladom, že ochraňujú pána Harabina. Ani Prušová aj v tomto článku uviedla, že vtedy, keď sme riešili v novembri 2023 výroky ministra vnútra a my sme navrhovali tie osoby, ktoré som čítala, aj riešiť výroky pána Kubinu. A som povedal túto vetu, minister bol vtedy v úrade pár dní a teda ešte to necičujem, hej? Minister bol vtedy v úrade pár dní a na rozhodnutie reagoval hrozbou sudcovi, disciplinárnym aj trestným konaním. Súdna rada tieto útoky zaradila na program rokovania, no krátko pred zasadnutím sa Šutaj Eštok verejne ospravedlnil.

Úvodzovky. Ospravedlnenie je symbolom vyzretej osobnosti. Nie každému sa to reagovala Kosová. Ján Mazák sa pridal do mediálnej komunikácie 13. 11. 2025.

Rečník 4

Vydal.

Rečník 6

Rubrika, publicistika, kategória, správy, politika, takže pán Mazák sa vyjadruje v rámci politiky, kde sa vrátil k pánovi Šutajovi Eštokovi a pod. Nadpis celého toho článku je recedíva Šutaja Eštoka, je hodná pozornosti aj Súdnej rady, vznikla tak príležitosť najmä pre Súdnu radu využiť svoje postavenie ústavného orgánu, sudcovskej legitimacy, vrátiť tak prvému útoku tohto člena vlády na justíciu, posúdiť jeho dnešné útoky a skúsiť nájsť správny postoj, vrátane razantnejšieho rozhodnutia, než by bolo všeobecne formulované uznesenie, aké poznáme z nedávnej minulosti pri podobných nájazdoch politikov voči niektorým sudkyňiam a sudcom.

No tak na úvod si dovoľím zareagovať, lebo viacerí nie stovky, ako sme tu párkrát počuli, ale viacerí sudcovia sa ma pýtali a nielen sudcovia, ale aj advokáti, že to má na toto čas napísať 56 strán, kde selektívne si vyberú nejaké niečo bez ich kritérií, kritizujú, že my nemáme kritérií. No tak ja len, ja len teda dávam do pozornosti to, že via iuris nie je dobrovoľnícka organizácia. Túto prácu, ktorú oni vykonali, nevykonávajú. Po večeroch domov, nie je ani charitatívna organizácia, tieto výstupy robia, nerobia, samozrejme zadarmo, to sa robí za peniaze, oni za to, čo robia, dostávajú peniaze a keď sa napr. pozriete do Finstatu za rok 2024. Zistíme, že via iuris prijaté príspevky za tento rok, hovoríme o roku 2024, dosiahli sumu 48 413 EUR, osobné náklady dosiahli sumu 161 318 EUR, náklady dosiahli sumu 452 530 EUR, suma prijatých dvoch percent je 41 000, 0, 43. Pohybujú sa v počte, ako sa tam uvádza, 5 - 9 zamestnancov, tržby za vlastné výkony 11 231, finančné výnosy 1800. Za toto robia, za tieto peniaze, to je konkrétny výkon pracovný, tento, týchto 56 strán.

No prečo sa via iuris nevenovala útokom na sudcov v roku 2020 - 2023? Tak máme ísť na to tým spôsobom, ako na to išla via iuris a pýtať sa, že čo keď to bolo preto, že členom Súdnej rady Slovenskej republiky bol v tomto období člen rady via iuris Andrej Majerník a mohlo by sa stať, že by sa ukázali nejaké veci, na ktoré sa malo reagovať a nereagovalo sa, alebo že sa selektovalo? Je toto ten dôvod? No určite dostaneme odpoveď, že nie, že to je mýtus, že to je mýtus a oni to vyvrátia faktom a ten fakt bude znamenať, nie.

Rečník 2

Je to tak.

Rečník 6

Via iuris uviedla, že od septembra 2023 začali útoky na sudcov pribúdať, ako to vie? Ved' sami povedali, že neanalyzovali útoky, ktoré boli vo verejnom priestore, na ktoré Súdna rada nereagovala, kde zobrali stúpajúcu tendenciu útokov na sudcov od vlády 2023. No ibaže by to bola manipulácia a snaha nasvietiť Súdnu radu do postavenia toho, že je poplatná terajšej vládnej moci, pokiaľ ide o 16. Zasadnutie Súdnej rady Slovenskej republiky v roku 2021, toto sa konalo 14. Októbra. Ako členka som vtedy navrhla bod, ktorý sa týkal rezolúcie Európskej asociácie sudcov prijatej 2. Septembra 2021. K tomuto bodu predložil Ján Mazák svoje vlastné negatívne stanovisko. Bolo zverejnené k tomuto bodu, samozrejme Súdna rada Slovenskej republiky, ja som predložila ako členka len návrh uznesenia, o ktorom máme hlasovať, to bola rezolúcia, ktorá sa venovala pripravovaným legislatívnym zmenám a ústavným zmenám na Slovensku.

Súdna rada Slovenskej republiky, to je návrh textu uznesenia, ktorý, o ktorom som žiadala, aby sa hlasovalo, aj sa o ňom hlasovalo, Súdna rada Slovenskej republiky ako ústavný orgán legitimacy súdnictva si uvedomuje oprávnené znepokojenie Európskej asociácie sudcov vyslovené aj poradnou radou európskych sudcov. Dňa 9. 12. 2020 v stanovisku C 2020 / 3, že reformy súdneho systému na Slovensku obsahujú prvky, ktoré sú krokmi späť v procese vytvorenia podmienok na ochranu súdnictva pred neprimeraným vplyvom a záruk jeho nezávislosti. Súdna rada Slovenskej republiky žiada ministerku spravodlivosti, aby reálne zapojila v plnom rozsahu zástupcov súdnictva, vrátane stavovskej organizácie sudcov, ako aj zástupcov samotnej Súdnej rady do prebiehajúcej reformy súdnictva, a to nielen, resp. až v štádiu medzirezortného pripomienkového konania.

Myslíte, že toto uznesenie prešlo? Nie? A viete prečo? Ja vám poviem prečo.

16. 12. 2020. Vlastnú tlačovú správu vydal na stránke Súdnej rady vtedajší predseda Súdnej rady Ján Mazák, znela predseda Súdnej rady Slovenskej republiky Ján Mazák vo svojom liste adresovanom prezidentke Konzultatívnej rady európskych sudcov Niné Beteto vyjadril svoj postoj voči stanovisku prijatému C k reforme slovenskej justície. Stanovisko bolo prijaté na základe žiadosti slovenského zástupcu CCJ Františka Moznera, nominovaného na tento post Súdnu radou Slovenskej republiky bez akejkoľvek predchádzajúcej diskusie so Súdnu radou. Predseda Súdnej rady vo svojom liste reaguje na nepresné a statusy, skreslené fakty, ktoré sú súčasťou reformy justície a ktoré podľa pána Moznera ohrozujú nezávislosť a nestrannosť sudcov Slovenskej republiky.

Takže okrem toho, že zástupca Slovenska nemá ani náhodou žiadnu povinnosť diskutovať a prejednávať svoje postoje, ktoré bude ako člen, ako slovenský zástupca VTj prednášať, pretože my sme ho zvolili práve preto, že má našu dôveru, tak isto ako my nediskutujeme body, ktoré ideme prejednávať s našimi voličmi a ako máme hlasovať? Zároveň teda iba pán Mozner videl ohrozenie, pán Mazák. Práve naopak. K tomuto tlačovému vyhláseniu, kde teda nikomu nevadilo, ani via iuris, ani zo, že takéto niečo sa udeje. Samozrejme aj v slovenčine, aj v angličtine bol pripojený ten list, aby nikomu neunikol obsah.

Rečník 6

Kde.

Okrem tej formy, že pán, o pánovi Františkovi Moznerovi hovorí tento člen do to Joe tak píše. Musím sa priznať, že po prečítaní tohto listu som zostal nemilo prekvapený. Existujú na to 3 dôvody. Po prvé, Súdna rada Slovenskej republiky, ktorá nominovala pána Moznera za člena, nemohla, nemala o jeho žiadosti informáciu, nemala mať prečo? Preto to vnímam ako jeho čisto súkromnú iniciatívu. Chápete? Nikomu to nevadilo. Útok na sudcu, toto je útok na sudcu, pretože on spochybnil slovenského zástupcu, že keď si plní svoje povinnosti, na ktoré sme ho zvolili, že ide o jeho súkromnú iniciatívu, nikomu občiansky združenie to nevadilo. Po druhé, CCJ vydalo svoje stanovisko bez toho, aby ho s nami konzultovalo, tak jemu nevadí to, že ministerka pripravuje obrovskú reformu, ktorú nekonzultuje so sudcami, ale to, že CCI vydá stanovisko, ktoré s nami nekonzultuje.

Ponúkam vám môj malý krátky príspevok. Vydanú na túto tému v Poľsku. On ponúkol.

Rečník 4

Aby.

Rečník 6

Sa zorientovalo.

No konštatuje, že nepresné znenie novely ústavy, lebo je to dobrá správa, máme základné právo. Obhajuje to, že hoci teda bude v ústave, že vláda, parlament a prezident môžu kedykoľvek odvolať člena Súdnej rady, nevidí v tom ohrozenie a odkazuje na dobrú správu, na základe ktorej rozhodnutie orgánu verejnej moci musí byť odôvodnené. Tak takéto obavy predsa.

Preloženie sudcu bez súhlasu na nižší súd potrebujeme, lebo je reorganizácia nevyhnutná. Zavedenie nového trestného činu ohýbania práva podľa pána Mazáka. Nasleduje nemeckú paradigm. Neexistuje problém s takýmto trestným činom, pretože porozumenie jeho znenia je v rukách nezávislého súdnictva. No okamžite sme zostali spokojní. Najhoršie ešte len príde list pána Moznera. Považujem za pokus odvrátiť vašu pozornosť od skutočného problému slovenskej justície tvrdeniami o útokoch voči nezávislosti a nestrannosti slovenských sudcov. Neexistujú voči nim žiadne hrozby. Jeho krok je naozaj veľmi zvláštny, je stále podozrivý z pokusu o spoluprácu s tými, ktorí sú vo väzbe za vraždu Jána Kuciaka a Martiny Kušnírovej. Ak si želáte, môžem vám poskytnúť detaily týchto podozrení z konverzácie Moniky Jankovskej a Mariána Kočnera, ktorý je podozrivý ako hlavný koordinátor vraždy Jána Kuciaka v aplikácii Threema.

Toto bolo zverejnené na stránke Súdnej rady Jánom Mazákom, bolo to zverejnené to, čo napísal niekomu. A to nielenže chlapci. Si napíšeme esemesku z 2 5. 1. 2 0 2 2, 2 0 2 2 na stránke Súdnej rady. Predseda Súdnej rady Slovenskej republiky Ján Mazák sa písomne ospravedlnil predsedovi trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Františkovi Moznerovi po vyše roku v situácii, keď už bolo vytýčené pojednávanie v konaní na ochranu osobnosti.

Napísal tam, že uviedol nenáležitý a nepodložený text. A tento by teda nemali brať do úvahy. Kde bol vtedy Jurik? Kde?

Rečník 6

No potom tu máme ďalšie tlačovky, ktoré vydával Ján Mazák, ale on teda zjavne svoju kompetenciu neprekračoval. 14. 9. 2020 vyhlásenie predsedu Súdnej rady Slovenskej republiky Jána Mazáka k akcii Národnej kriminálnej agentúry Plevel.

Dnes slovenské súdnictvo a celá verejnosť sú opäť svedkami zatýkania sudcov. Dôvod? Rozsiahla korupcia na žilinských súdoch, konštatovanie faktu.

Bez ohľadu na prezumpciu nevinu nepovažujem za vhodné zľahčovať skutky, za ktoré sa vzniesli obvinenia NAKA a jej policajti. V poslednej dobe prejavili statočnosť, uvážlivosť, obozretnosť a veľkú dávku vyšetrovateľského umu. Zapamätajme si to. Výsledky jej predošlých akcií dovoľujú vysloviť presvedčenie, že aj Plevel je profesionálne pripravený. Záver rozsiahleho a viacročného vyšetrovania NAKA preto zasluhuje dôveru a podporu. 16. 11. 2020 vyhlásenie predsedu Súdnej rady Slovenskej republiky k výročiu 17. Novembra 89.

Prežívame ťažké časy, prvý nás pandémie. Nemáme istotu.

Rečník 1

Prepáčte, ale.

Rečník 6

V justícii vládne zložitá dusivá atmosféra, Mor korupcie sa objavuje takmer všade, konštatovaný fakt.

Sudcovia všetkých stupňov tu vo väzbe a blíži sa oslava. Hoci otrávená vírusom 17. Novembra 1989 má za nedobrého stavu súdnictva vôbec zmysel vracieť sa k jeho odkazu ďalej, ďalej, lenže vďaka náhode sme sa postupne dozvedeli a počúvame, že sudkyne a sudcovia na významných pozíciách podľahli mamonu, nie že sú podozriví, konštatované, podľahli mamonu politickým a iným tlakom, korumpovali a nechali sa podplácať, zneužívali svoju moc a postavenie, testovali styky s jednotlivcami, o ktorých sa vedelo, že majú temné pozadie. Konštatuje 16. 11. 2020. Nikomu z ochrancov sudcov to nevadilo. A asi sa k tomu, prečo Súdna rada nevyjadrovala? Nuž, rečnícka otázka 28. 10. 2020, vyhlásenie predsedu Súdnej rady Slovenskej republiky Jána Mazáka, akty Národnej kriminálnej agentúry i. Fica. Prežívame ďalší vážny a tragický deň.

Národná kriminálna agentúra zadržala sudcu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, bývalú podpredsedníčku tohto súdu a 2 sudkyne bratislavských súdov po NAKA, po, pardon, po akciách NAKA. Búrka, Plevel a Víchrica. Potvrdením, že boj s korupciou, úplatkárstvom, marením spravodlivosti a zasahovaním do nezávislosti súdnictva nadobúda rozmery, v ktorých už nemôžeme hovoriť len o jednotlivcoch, zlyháva a kolabuje systém. Konštatovanie paktov 28. 10. a predsedu Súdnej rady na stránke Súdnej rady. On mohol.

Rečník 4

Lebo.

Rečník 6

Ako sme sa dočítali, *via iuris*, keď bol zvolený Ján Mazák, konečne dôstojná, dôstojné vedenie získala Súdna rada podľa *via iuris*.

Ak chceme očistiť a uzdraviť slovenskú justíciu, tak niet inej cesty, než odsúdenie všetkých sudcov a sudkýň, ktorým sa dokážu ich kriminálne skutky, náznak prezumpcie nevinny.

Ocenil by som, ak by čestní svedomití občiansky a statoční ľudia v talároch vnímali túto bolestivú a hanbu. Prinášajú tú očistu v ich radoch ako nevyhnutný predpoklad obnovy a udržania morálnej a profesionálnej integrity celého sudcovského stavu. Prepáčte, teraz budem, využijem tú pozíciu osoby parcely Kosovej, vystupujem z role predsedníčky Súdnej rady. Mne tak strašne silno. Toto pripomína prejavy na zjazde ÚV KSČ. Strašne silno. Vraciam sa späť do role predsedníčky Súdnej rady, vyhlásenie predsedu Súdnej rady SR k porovnávaciemu prehľadu EÚ v oblasti justície z roku 2020.

Okrem toho, že na začiatku síce naznačil, že ide o vnímanie nezávislosti, ale v ďalšom texte zabúda na to, že ide o vnímanie nezávislosti a tvrdí, že úroveň nezávislosti, nie vnímanej nezávislosti.

A teraz záver tohto lamentovania nad padnutím nezávislosti sudkyne a sudcovia, porovnávací prehľad EÚ v oblasti justície z roku 2020 ukazuje, že poškodujeme dobré meno a medzinárodnú reputáciu štátu, ktorého ste významnými a rozhodujúcimi predstaviteľmi, ubližujeme morálne, lež aj ekonomicky krajine, ktorej ste občanmi a obyvateľmi. Prestaňte s tým. *Via iuris*. 11. 8. 2020 stanovisko predsedu Súdnej rady k rozhodnutiu Sudcovskej rady Špecializovaného trestného súdu nekonať vo veci sudcu Michala Trubana. Nie, toto ešte nie je vyhlásenie a tlačovka k tomu, že podáva disciplinárny návrh na sudcu Trubana, to sa udialo 6. 10. 2020, kde uviedol. Na našom dnešnom stretnutí sme sa dohodli na podaní disciplinárneho návrhu. Závažné disciplinárne previnenie nevadilo *via iuris*, že sudca ani netušil, čo sa ide diať, ale pán Mazák urobil tlačovú konferenciu a oznámil, dnes sme sa dohodli a idem to podať.

Tomu, čo si málokto pamätá a všimol, predchádzalo toto stanovisko augusta 2020, kde zasiahol.

Do kompetencie Sudcovskej rady Špecializovaného trestného súdu. V tom čase bol predsedom sudcovskej rady Ján Hrubala, ešte nebol predsedom súdu a vytýkal.

Že sudcovská rada Špecializovaného trestného súdu na požiadavku predsedu Súdnej rady konať vo veci Michala Trubana, aká? Naďte mi 1 paragraf, ktoré oprávňuje predsedu Súdnej rady žiadať od ktorejkoľvek sudcovskej rady konať a keď odmietla táto sudcovská rada, odmietla vo veci konať, tak predseda vydá tlačovú správu, kde povie stanovisko sudcovskej rady. ŠTS je vecne nesprávne a zavádzajúce, odporuje platnému právnemu poriadku a potvrdzuje pretrvávajúci trend nechuti. Zapojiť sa účinným spôsobom do procesu navrátenia dôvery. Súdnictvo v Slovenskej republike, *via iuris* nič.

30. 10. 2020.

Predseda Súdnej rady Slovenskej republiky Ján Mazák. O celoplošnom testovaní. Téma pre predsedu Súdnej rady.

Rečník 4

Aecto.

Rečník 6

Dozvedeli sme sa.

Že aj pán Mazák vníma celoplošné testovanie ako východisko. Našťastie nie. Konečné riešenie, ja dúfam, že to nemyslel tak, ako sa to voľakedy volalo a čo bolo konečné riešenie? Lebo ak to on už vedel vtedy a prečítam čas skvelý. Oravčania, disciplinovaní, rovnako obdivuhodní. Bardejovčania sa však v testoch stali silnou inšpiráciou. Istotne nie sú jediní, aj zvyšok Slovenska dokáže účasťou na testovaní vyjadriť spolupatričnosť, solidaritu, obavu o spoločné zdravie, starostlivosť, i o druhého empatiu. Masívna účasť na víkendovom testovaní by preto mohla bez ohľadu na jeho praktický preceňovaný alebo podceňovaný význam potvrdiť jeho pravdu. Na Slovensku je človek človeku v kríze, toto neviem, či na toto není už ochrana, známka človek človeku, na Slovensku je človek človeku v kríze, pandémie a v nešťastí vždy človekom.

Takže sa ide testovať.

Konečné riešenie 2 7. 12. 2 0 20.

Aby sme vedeli a boli kludní v celej justícii, ak sme boli informovaní, že predseda Súdnej rady Slovenskej republiky Ján Mazák sa v nedeľu 2 7. Decembra 2 0 20 podrobil očkovaniu.

Konkrétne v Univerzitnej nemocnici Louisa Pasteura v Košiciach. Odhliadnuc od toho, že napriek tomu, že pán Mazák bol očkovaný, rok a pol nás držal ako jedinú, jediný orgán v Európe dištančne, rok a pol sme nemali povolený vstup do tejto budovy.

7. 2. 2 0 2 2 vyhlásenie vedenia Súdnej rady Slovenskej republiky k tlačovej besede politickej strany Smer-SD, na ktorej 16. Februára 2 0 2 2 predseda Robert Fico na adresu troch sudkýň Krajského súdu, Čurillovci, ktorí boli prepustení, mal niečo povedať, takže Ján Mazák dal vyhlásenie s vtedajším podpredsedom. Sami dvaja, ako sa to takto robiť nemá. Metodické usmernenie vo voľbách členov, členiek Súdnej rady Slovenskej republiky konaných 2 1. Apríla 2 0 2 2 podoslovenskom volebnom obvode. Čo iné je prekročenie kompetencie, ak nie je toto vážený via iuris? Nič. On verejne oznámil, že zasahuje to prebiehajúcich volieb, zasahuje do kompetencie hlavnej volebnej komisie, pretože zo zákona predseda Súdnej rady vyhlási voľby, prijme volebnú komisiu na prvom zasadnutí, zdvihne celé svoje telo a odíde a nechá ich pracovať. Nemôže nijako zasiahnuť, nijako.

On. Keď zistil, že takmer v rozpore so zákonom vyhlásenými voľbami, lebo tam sa umiestnil vypráz, vyprázdnilo miesto toho, čo som sa ja vtedy na protest dala a ďalšie uplynuli. Neskôr. Tam mali byť to, čo tuto akože sa snažil navodiť, lenže takto malo byť vyhlásené, už keď to vyhlásil ako jedny voľby, zasahoval, porušil zákon. Via iuris nič.

November 2 0 2 3. To je to ten útok, ktorým sme navrhli, ten útok sa udial v piatok, v sobotu sme sa spojili cez e maily, cez telefóny, pripravili sme a aj sme navrhli v sobotu priamo e mailom. A ešte Pružinec, ren. Dana Jelinková Dudzíkova, Peter Šamko a ja doplniť návrh programu. Útoky na sudcu a dali sme doplniť útoky na zo strany vtedajšieho čerstvého

ministra, pardon, vnútra a pána Petra Kubinu, ktorý.

Rečník 4

Akože.

Rečník 6

Podľa nás sa nesprávali prístojne, t. zn. útočili na osoby sudcov.

Navrhli sme takéto uznesenie. Súdna rada Slovenskej republiky ako ústavný orgán sudcovskej legitimacy dôrazne odmieta neprípustné opakované vyjadrenia na sudcov advokáta Petra Kubinu, ktorí aktuálne verejne neprípustným spôsobom spochybňovali nestrannosť sudkyne Márie Petruškovovej, opakujem, nešlo o tú vetu, ktorú tam uvádza via iuris a vyjadrenia ministra vnútra Matúša Šutaja Eštoka na adresu sudcu Michala Kubiša, ktorým tomuto sudcovi hrozil trestným a disciplinárnym stíhaním, pripomína, že je neprípustné nahrádzať odbornú a vecnú kritiku súdnych rozhodnutí verejnými útokmi na osoby. Sudcov apeluje na to, aby sa verejne činné osoby, vrátane predstaviteľov právnických povolání, zdržali spochybňovania nestrannosti a nezávislosti súdnictva a neprípustnými útokmi na konkrétnych sudcov.

Súdna rada pozitívne vníma, že sa Minister vnútra Matúš Šutaj Eštok verejne ospravedlnil sudcovi Michalovi Kubišovi za vyjadrenie, že mu môže hroziť disciplinárne stíhanie na nezákonné rozhodnutie. A hlasovanie za 8. Zdržali sa piati, nehlasoval nikto neprítomný, boli traja. Viete, kto sa zdržal? Člen rady via iuris? Andrej Majerník? Viete, to bol jediný proti Ján Mazák. Viete, kto sa ešte zdržal? Zástupca pani prezidentky Čaputovej? Lajoš Mežárro. Ako som už spomínala v tom článku 13. 11. pani Prúšová, opakovane ma cituje a uvádza teda, že som na tomto zasadnutí vo vzťahu k ospravedlneniu sa ministra vnútra sudcovi Kubišovi konštatovala, že ospravedlnenie je symbolom vyzretej osobnosti. Nie každému sa to podarí. Bodka viacej necituje, je to už druhý článok, kedy ma cituje toto, tvrdí, že ma cituje, už to bolo pred nejakými dvoma týždňami, tak ja vám prečítam, čo som v skutočnosti povedala, je to zvukový záznam z CT A1 19 hodín. Dá sa to ľahko overiť.

Konštatovala som pri prednese bodu, že sa ospravedlnil a prečítala som jeho ospravedlnenie, následne som uviedla, je to krok, ktorý oceňujeme, ale zároveň musíme povedať, že sa už stalo ospravedlnenie. Je symbolom vyzretej osobnosti. Nie každému sa to podarí, ale musíme naďalej trvať na tom, že takéto výrazy nepatria do verejnej diskusie vo vzťahu k sudcom. Takže to uznesenie by sme chceli len doplniť o jednu vetu, vytrhnuté absolútne z kontextu. Jún 2022. Stanovisko Súdnej rady Slovenskej republiky k množiacim sa verbálnym útokom voči sudkyniam, oni sa nám množili už v roku 2020, tak, ako to posúdila tá via iuris, keď tvrdí, že sa začali množiť až 2023. Na zasadnutí som vo vzťahu k útokom na sudcu uviedla, že ja som sa o toto snažila už v septembri 2021. V septembri 2021 som presadzovala, bola som absolútne odignorovaná vtedajším zložením Súdnej rady prijať stanovisko a to bolo v súvislosti so vzatím Čurillovcov do väzby.

Myslím, že to boli oni, kde sa útočil Daniel Lipšic, Peter Kubina a následne aj akože druhá politická strana, druhá, druhé politické spektrum, tak ja som vtedy navrhla, že prijmime presne takéto, takéto uznesenie, že zastaníme sa všetkých sudcov, povedzme, že bez rozdielu

tričká, bez rozdielu všetkého a nielen politici, ale aj iné verejne činné osoby, myslela som tým aj na Daniela Lipšica, myslela som tým aj na Petra Kubinu, bola som absolútne odignorovaná, dokonca Ján Mazák povedal, že to je príliš silné a že a že to takto nemôžeme. V apríli 2020 on teda alebo Nemci, on alebo niekto proste prišiel s týmto, že máme sa vyjadriť, predložil, to si nájdete na tej stránke, na zasadnutí v júni 2022 predložil uznesenie, akože Súdna rada schvaľuje uznesenie, ktoré tvorí prílohu. A tam je 5 strán takých zbytočnosti, že z toho by sa nevysomaril nikto a ja som poukazovala na to, že 6 odsekov je úplne nadbytočných.

Nejdeme za tu vyhraňovať voči útokom verejne činných osôb. A že teda on tam povedal, že tie útoky sú neprimerané konkrétne útoky a navrhol v tom texte uviesť, že verbálne útoky najhrubšieho zrna, tak ja som sa vyhranila, že my sa ideme teda obraňovať sudcov, aby sa na nich neútočilo hrubým spôsobom a v našom texte má byť výraz verbálne útoky najhrubšieho zrna. Že to asi celkom nie. Tak som navrhla uznesenie, samozrejme, hádajte, kto za nehlasoval. No ani nemusím, asi už hovoriť a to bolo. Súdna rada Slovenskej republiky ako ústavný orgán sudcovskej legitimacy so znepokojením registruje viaceré neprimerané zásahy do rozhodnutí súdov, ako aj vyhlásenia voči konkrétnym sudcom a sudkyňiam, a to tak zo strany politikov, ako aj niektorých predstaviteľov orgánov verejnej moci, ktoré nemajú nič spoločné s vecnou kritikou alebo odbornou polemikou. Výroky, s ktorými sú napádaní a dehonestovaní sudcovia a sudkyne a ich rozhodnutia sú reálne spôsobilé zasahovať do nezávislosti súdnej moci, čo je v demokratickej spoločnej spoločnosti neprípustné.

Súdna rada Slovenskej republiky preto dôrazne apeluje na rešpektovanie ústavného postavenia sudkyne a sudcov ako nositeľov jednej z troch moci v štáte a vyzýva verejne činné osoby, aby nedehtonostovali takýmito útokmi a vyjadreniami nielen sudkyne a sudcov, ale aj inštitúcie, ktoré sami reprezentujú. Nehlasoval za to pán Mazák, nehlasoval za to ani Andrej Majerník, kde bola via iuris? Nevyrušilo ju to?

Ako teda pracuje via iuris s informáciami a čo sú podklady a výstupy? Sú tu korektné, vecné alebo nie sú? Ide o spracované informácie alebo komentáre, ktoré sa vydávajú za analýzy. Nech si urobí každý názor sám, či naozaj to nepodložené tvrdenie, že nás spoja s nástupom vlády Roberta Fica. Je to podprahové spájanie alebo je to už ani nie podprahové spájanie? Ja ani neviem. Keď som v rámci tlačovej agentúry reagovala, reagovala som na, na to, čo teda oni vydali, kde som uviedla, že toto nejde o analýzu, pretože sú to tam tie subjektívne veci a poukázala som na to, že Súdna rada je rešpektovaným ústavným orgánom sudcovskej legitimacy, poukázala som na návštevu zástupcov Európskej komisie, bol tu výbor Libe, ktorý následne mal tlačovú konferenciu, kde jasne povedal, že neidentifikoval žiadne problémy v súvislosti so Súdnou radou. Mali sme tu medzinárodných zástupcov Medzinárodného menového fondu, mali sme tu Greco, ani 1 z nich nedal vo vzťahu k Súdnou rade negatívne stanovisko a sedeli sme tu dokopy s nimi. Hodiny. Bola som ja v Bruseli, v Európskej komisii, kde výsledkom toho, ako nás rešpektovali, je podstatne inak vyzerajúca správa o právnom štáte.

Tak na to zareagovala via iuris nasledovným statusom. Teší nás, že si predsedníčka Súdnej rady našla vo svojom pracovnom programe priestor, aby veľmi promptne zareagovala na našu analýzu Reaktivy Súdnej rady. No áno, mám relatívne nabitý pracovný čas, ale v mojom pracovnom kalendári nenájdete ani, ani 1 deň ako zásadnú pracovnú náplň. Plávanie, toto

bolo každý pracovný deň, ak tu bol 4 mesiace, tu nebol bez dovolenky. Ďalej píš, ale okrem toho, že toto je irónia, samozrejme z ich strany ironicky reagujem a nenaložiť sa. Áno, ale ešte fajn, ideme ďalej. Na viac ako 50 stranách sa detailne venujeme tomu, ako Súdna rada reaguje na verbálne útoky voči sudcom a súdov. Celú analýzu nájdete v komentároch. Absolútne súhlasíme so slovami pani Kosovej z úvodu jej včerajšej reakcie, ak niekto chce korektne hodnotiť Súdnu radu a jednotlivé výroky jej členov, či dokonca samotné rozhodnutie ústavného orgánu má na to právo.

Presne tak sme to urobili. No urobte to, komentujte nás, ale netvárite sa, že je to analýza, myslíte si o nás, čo chcete? Presne to sme urobili. Preto je prekvapivé, že vo zvyšku svojej reakcie neuvádza vecné výhrady k samotnej analýze, či uvedeným faktom a záverom, ale rozoberá irelevantné dilemy typu, aký odborný kredit nás nominoval do tohto hodnotenia. Súdniectvu sa vo via iuris venujeme desiatky rokov. No takto, keď niekto niečo robí dlho, znamená to, že to robí dlho, neznamená to bez ďalšieho, že to robí aj dobre.

Súdniectvu sa venujeme desiatky rokov. Osobitne. Činnosť Súdnej rady pozorne sledujeme od vzniku tohto ústavného orgánu. Teraz som prečítala príklady, keď to mali, viete, kde.

Aj istý odborný kredit sa u nás azda nájde, ale aj keby, ale aj keby nebol pre pani predsedníčku dostatočný, tak je to 1.

Rečník 4

No.

Rečník 6

Súdna rada, ako som povedala, je rešpektovaným orgánom v rámci Európskej únie, svedčí o tom nielen naše pôsobenie v rámci európskej siete súdnych rád, kde sme boli sami oslovení do toho, aby sme boli zaradení do pravidelného vydávania. O tom, čo sa deje v jednotlivých súdnych radoch, ale aj komunikácia Európskou komisiou pri príprave o správ práve o právnom štáte 2020, ako som povedala, gr, Medzinárodný menový fond, konkrétne tá monitorovacia skupina, to bol ten výbor Libe demokraciu a právny štát a základné práva. V júni 2015 nás navštívil a z jej záverov na tlačovej konferencii jasne vyplynulo, neartikulovali žiadne obavy týkajúce sa činnosti a fungovania Súdnej rady, ani obavy z nového režimu disciplinárneho súdniectva.

Rečník 4

No.

Rečník 6

Ešte si tu pozrieme na to, keď sme my komunikovali výhrady vo vzťahu k via iuris v minulosti, tak udáva túto nejaké fakty, ak jedným z faktov je podľa via iuris, že kritizujeme spôsob, akým vláda Roberta Fica pristúpila k výmenám členov Súdnej rady, nie samotný fakt, že týmto výmenám prišlo, kritizovali sme skutočnosť, že vláda vymenila členov Súdnej rady ešte pred získaním dôvery a že odvolaní členovia sa túto skutočnosť dozvedeli z médií. Takže samozrejme, že oni nemôžu kritizovať. Ústava bola zmenená, pretože kto ju zmenil? Mária Kolíková? U koho bola koncipientka Mária Kolíková? Presne tak, presne tak.

Rečník 4

Zároveň.

Rečník 6

U pani Kováčechovej alebo pána Hrubalu, pani Kováčechová bola u Hrubalu tiež alebo boli tam takéto nejaké personálne prepojenie? No, takže priamo možnože u pani Kováčechovej.

No viete.

Kritizovať to, že vtedajší poslanci Smeru, lebo aj to kritizovala via iuris, podali návrh na Ústavný súd, kde namietali to, že to odvolávanie je v rozpore s ústavou, čo Ústavný súd posudzovať nemohol, lebo nemohol posudzovať ústavné zákony s ústavou. Išiel do, ale teda povedal, že úplne to nie je v rozpore s ústavou v tom zmysle, v tých kompetenciách, ako to mohol a že teda oni využili to právo skôr, ako dostala vláda dôveru, ale vôbec nevadilo. Via iuris. Áno, urobili to, lebo dostali odpoveď z Ústavného súdu, že to je v poriadku, že sa to robiť môže, lebo je to ústave a je to v poriadku, preto to urobili, ale to, že pani Mária Kolíková aj za parlament, aj za vládu predtým, ako bola vymenovaná vláda, nie bá dostanú dôveru. Tu zabezpečila vzdanie sa funkcie členov, veď tu 1 z nich sedí. Aký to bol príjemný a korektný rozhovor? Nemusíme si hovoriť, ak by niekto chcel zviť, iuris môže urobiť interview, zistil by, aký to bol príjemný a korektný rozhovor, keď ich večer cez víkend obtelefonovala, že sa musia vzdať.

Rečník 4

No.

Rečník 6

Via iuris k zmene ústavy. Posledného končím, môžete hovoriť potom vy, takže via iuris vie, že Ústavný súd povedal, že odvolať členov kedykoľvek je v poriadku, ale oni s tým nesúhlasia. Via iuris, via iuris vie, že Európska komisia a v rámci európskej siete súdnych rád, koho si len spomeniete, opakovane hovorí o tom, že odvolávanie členov Súdnej rady nie je v poriadku, ale via iuris je svoje, via iuris vie, že Ústavný súd povedal, že odvolanie Jána Mazáka, čo sa týka do dôvodov aj procesu, bol v poriadku, ale via iuris napriek tomu viesť tvoje a povedal, že to bolo nedôstojné. Prosím vás, ja sa pýtam, načo tu máme európske štruktúry a Ústavný súd a Súdnu radu? Veď nám stačí via iuris.

Všetko bude vyriešené, všetko bude v tejto, v tomto štáte fungovať, všetko bude objektívne.

Rečník 4

No.

Rečník 6

To, že sa tešili, že už v ústave bude zakotvené to, že za vládu, parlament a prezidenta nesmú byť sudcovia, je fajn, ale nevadí im to, že je to minimálny štandard, ktorý sa vyžaduje v európskych štruktúrach 50 na 50.

Rečník 4

Takže.

Rečník 6

Za mňa nateraz ešte sa vyjadri. Možno nejde o žiadnu analýzu, ide o nálepkovanie. Ak si via iuris o nás myslí čokoľvek, ako som povedala, nech si myslí, nech to povie, nech to napíše, ale nech to povie, že to je komentár, že to je ich názor. Nie. O podprahové prisudzovanie motívu nekorektného konania, či politicky podfarbeného konania Súdnej rady, ktorú oprú o tzv. analýzu napr. potka Roberta Fica a mňa koláž. Otázkou nájdete rozdiel. To, čo je, to nebolo súčasťou tejto analýzy, ale toto je objektívny prístup občianskeho združenia a politického.

Namiesto dôkazov a faktov sú použité domnienky a vplyv na emócie. Pokiaľ sa materiál vydáva za analýzu, musí spĺňať aspoň základné kritériá a tie teda nespĺňa, ak sú. Navodiť dojem, že Súdna rada manipuluje, nesmú manipulovať, ale musia predložiť fakty analytické. Konkrétne sa nestalo. Otváram rozpravu.

Aj šéf Pružiny.

Rečník 2

Ďakujem za slovo. V úvode len by som doplnila, že pani bývalá prezidentka Čaputová bola koncipientkou u autorky tejto analýzy pani Kováčechovej a pani Kolíková bola koncipientkou u bývalého predsedu ŠTS Jána Hrubalu. Aby sme neboli zase napadnutí, že sme povedali niečo, čo nezodpovedá skutočnosti. Keď som si prečítala túto analýzu, zistila som, že porátala som to, koľkokrát citovali a koho citovali v tejto analýze? Zrátala som, že doktorku Jelinkovú Dudzíkovú a mňa citovali 6× doktora Šramka raz, doktora Bezáka raz a predsedníčku Súdnej rady Marcelu Kosovú 9× tam som nezapočítala tie tlačové správy, ktoré komentovali tiež. V roku 2022 vyšla kniha štyroch autorov sudcov s názvom Agónia justície, ktorej obsah tvorili články, ktoré štyria sudcovia do tohto obdobia vydali, išlo o sudcov Petra Šramka, Patrika Števíka, Marcelu Kosovú a Danu Jelinkovú Juzikovú.

V týchto článkoch, ktoré zosumarizovali v tejto knihe agónia justície, sa venovali tomu, čo sa dialo v justícii aj v našom štáte v období rokov 20 - 23. Rovnakým spôsobom. Zrejme k tomu pristúpila aj táto mimovládna organizácia via iuris a v tejto analýze zosumarizovala vyjadrenia iba tých, ktorých som teda menovala, rozmýšľala som teda nad tým, čo táto štedrofinancovaná mimovládna organizácia touto analýzou sledovala. A ja sa nemôžem ubrániť dojmu a presvedčeniu, že jediné, o čo im šlo, bolo pokračovať v útokoch na členov Súdnej rady, ktorí nie sú podľa gusta tejto mimovládnej organizácie, nielen jej, ale aj člena ich rady, bývalého člena Súdnej rady a advokáta pána Andreja Majerníka, pani Javorčíkovej, združenia bez právnej subjektivity za otvorenú justíciu nadácie Zastavme korupciu, s ktorou táto analytická mimovládna organizácia spolupracuje a ako som sa dočítala, spolupracuje zároveň s Európskou komisiou, Nadáciou otvorenej spoločnosti a Nadáciou Pontis.

Analýza sa venuje našim vyjadreniam a reakciám na to, čo sme boli a naďalej sme tuná svedkami. Vyučuje nás, ako by sme mali uplatňovať kritériá pre posúdenie slobody prejavu a prípustnej kritiky tak, aby naše podľa tejto mimovládnej organizácie rozhodnutia vyznievali konzistentne, keďže podľa nich konzistentné nie sú. Po prečítaní tejto analýzy mi nedá neskonštatovať, že ju považujem za protirečivú, tendenčnú, keďže 1 ich úvaha vyvracia hneď nasledujúcu a keďže sú pochopiteľne kritizované iba vyjadrenia, je linkovej, Bezáka, Šamka

Kosovej a mňa. A tak, ako už povedala pani predsedníčka, vyhýba sa absolútne tomu, čo predvádzal bývalý predseda Súdnej rady. Pán Mazák, pán Majerník, člen rady tejto nadácie, tejto mimovládnej organizácie, ale aj nominant prezidentky Čaputovej, pán Mesáros, na zasadnutiach Súdnej rady vo vzťahu k nám členom Súdnej rady, ktorí sme podľa ich názoru neboli hodní toho, aby sme v nej sedeli napriek tomu, že my tých, čo som menovala, posadili do tejto súdnej rady sudcovia, aby som bola konkrétna na strane 4 6. Kapitola, zhrnutie.

Via iuris na jednej strane konštatuje, že Súdna rada nie je súd, hoci jej postavenie je upravené v druhom oddieli označenom súdy Slovenskej republiky v siedmej hlave Ústavy Slovenskej republiky. Na strane druhej konštatuje, že Súdna rada pri reagovaní na kritiku sudcov a súdnej moci neuplatňuje kritériá pre posúdenie slobody prejavu a prípustnej kritiky konzistentne tak, ako ich uplatňuje Európsky súd pre ľudské práva pri posudzovaní hraníc slobody prejavu a princípu ochrany autority a nestrannosti súdnej moci či iných práv a naše stanoviská, uznesenia a tlačové správy označuje za rozhodnutia, ktoré sú do istej miery arbitrárne a vzápätí konštatuje, že Súdna rada, súd nie je a jej rozhodnutia nie je možné vnímať ako súdne rozhodnutia. Tak si vyberme. Je zaujímavé, že tie časy minulé, ale aj nedávne spomenuli, ale iba pri vychvaľovaní toho, čo však nás samozrejme nemôže prekvapiť, ako sa postavili k slobode prejavu alebo ku kritike sudcov zo strany či verejných činiteľov alebo politikov politickí nominanti vtedajších Súdnej rade a to pán Mesáros a slečna Berdisova, pochválili prekvapivo aj sudcovských nominantov doktora Bebeja a sudkyňu Príbelskú tak, že sa snažili uplatňovať objektívne kritériá pre vyhodnocovanie prípustnej kritiky sudcov a súdnictva tým, že mali snahu rozlíšiť. A teraz sa venujem tomu uzneseniu zo 14. 11. 2023, keď išlo o tie výroky, ktoré použil vtedy čerstvý Minister vnútra Matúš Šutaj Eštok, kde sme my chceli prijať uznesenie, ktoré tu už predsedníčka Súdnej rady citovala a zároveň sme chceli do tohto uznesenia spojiť. Nebudem sa opakovať aj vyjadrenia pána Kubinu ako advokáta, ktorý nie raz sa dopustil agresívnych útokov, verbálnych útokov na sudcov.

Nebudem už teraz citovať jeho vyjadrenie na adresu sudcu Karpinaja z dvadsiateho prvého, áno, keď zobral bývalých alebo teda elitných vyšetrovateľov, pardon, neb bývalých do väzby, ako sa vyjadroval, už to tu odznelo niekoľkokrát, v tom čase tu sedel aj člen rady via iuris, pán Majerník, ktorý ako už spomenula pani predsedníčka vo svojom úvode, ani raz sa neohradil voči týmto útokom, nenavrhol ani raz sám iniciatívne ochrániť sudcu, na ktorého bolo takýmto spôsobom zaútočené zo strany jeho kolegu a advokáta. Zároveň ja za scestné považujem porovnávanie statusov a ich dosahov influencera a advokáta, t. zn. Petra Kubinu a Filipa Sulíka. To, čo sme rozoberali na minulom zasadnutí, ktorými sa oni dvaja, pokiaľ viem, ten Filip Sulík mladší, sa prvýkrát vyjadroval k justícii, pán Kubina, opakovane beztrešne, lebo neviem o tom, že by bol advokátskou komorou a predpokladám, že niekoľko podnetov na jeho disciplinárne stíhanie za tieto vyjadrenia už boli podané, ale výsledok teda nepoznám, pretože pokiaľ teda porovnávajú statusy a ich dosah advokáta a in 30 ročného influencera, mám za to, že influencera tridsaťročného sledujú predovšetkým ľudia jeho vekovej kategórie, ktorý pochybujem, že by sa justíciou zaoberali, na rozdiel od pána advokáta Kubinu, ktorého sleduje predpokladám, právnická obec, jemu blízka právnická obec, a preto si myslím, že spoločenský dosah, tak ako to naznačuje via iuris vo svojej analýze, je oveľa drastickejší na justíciu a na sudcov, ako keď sa raz vyjadrí influencer. Ale vyčítajú nám, že my sa nevyznáme v dosahu alebo pani predsedníčke vyčítali v tej analýze, že nerozumie, aký dosah

má 1 klik na sociálnej sieti a čo to vlastne znamená?

Koľko ľudí ho odsledovalo? Lebo čo si spomínam na predchádzajúcom zasadnutí, hovorila o nejakom čísle videní, koľko klikov dostal Filip Sulík a zaujímavé, že v tejto, v tomto kontexte táto analýza neuvádza, koľko klikov a oslavných statusov alebo komentárov získal pán Kubina po tom, ako zverejnil svoje dehonestujúce výroky. A nie 1× na adresu konkrétnych sudcov. Ako nám, keď nám prepustila pani predsedníčka túto analýzu, tak povedala, aby sme sa povenovali každý tomu, čo sa, čo sa ho týka, pardon. Napijem sa, tak ja som si pozrela, čo píšu o mne pani Kováčechová a pán Čuroš citujú moje vyjadrenia na viacerých stranách, napr. na strane 6 v stati nazvanej vyjadrenia voči jednotlivým sudcom, vyjadrenia, pomlčka vyjadrenia voči sudcovi Klimentu, Klimentovi a citujú to, čo som na adresu disciplinárne potrestaného sudcu Klimenta uviedla v novembri 2 4 v relácii Teraz takto s Ankou Žitnou.

Ja som sa teraz snažila pochopiť, čo chce pani Kováčechová, pán Čuroš, naznačiť tým, že citovali z tohto rozhovoru práve pasáž, v ktorej som sa vyjadrovala k uloženému trestu sudcovi Klimentovi a Vzbudzil, vzbudilo to vo mne naozaj dojem, že naznačujú, že som svojím vyjadrením na tohto sudcu a zrejme zaútočila. A oni majú potrebu ho chrániť alebo zrejme to, že ak 1 sudca chyť druhého sudcu na verejnom priestranstve pod krk a nadáva mu, považujú oni za súladné so zásadami sudcovskej etiky a možno dokonca aj v súlade s Bang bangalóorskými zásadami správania sa sudcov. Tak by som chcela pani Kováčikovej a pánovi Čurosovi odkázať, že ja takéto správanie ani po roku nepovažujem za súladné so zásadami etického správania sa sudcov. Naďalej trvám na tom, čo som v tom rozhovore povedala, že grobiansky útok na sudcu žiadnej inštalácie a už vôbec nie na najvyššej súdnej inštalácie, na iného sudcu, dokonca na verejnosti za akceptovateľné nepovažujem, ani v súčasnej dobe som s potrestaním tohto sudcu naďalej spokojná a trvám aj na tom, čo som povedala, že sa mi trest 50 % z jeho platu na 3 mesiace dole, nie za adekvátny potrestanie, disciplinárnemu potrestaniu sudcu Trubana, ktorý za to, že nevzniesol námietku zaujatosti alebo neoznámil svoju zaujatosť, dostal 50 % z platu dole, nie na 3 mesiace, na 6 mesiacov.

Iba pre úplnosť dodávam, že tento rozsudok Najvyššieho správneho súdu Ústavný súd v júni tohto roku zrušil. Na strane 7 uvádzajú úryvky zase z môjho rozhovoru s Mimi Šrámovou z 2. Júla tohto roka, v ktorom som uviedla, že považujem pani Kolíkovú za najhoršiu ministerku spravodlivosti v celej histórii existencie samostatnej Slovenskej republiky, na čom pochopiteľne pani Kováčechová a pán Čuroš, trvám aj naďalej ako sudkyňa vo výkone, 3 5 rokov som zažila na rozdiel od vás 20 ministrov spravodlivosti, a preto sa pýtam, kto, ak nie sudca, ktorý vykonáva sudcovské poslanie, celý svoj pracovný život, má právo zhodnotiť toho ktorého ministra spravodlivosti a jeho prínos pre justíciu, prípadne škody, ktoré napáchal. Myslím si, že mimovládna organizácia to nie je. Pričom na ich stránke som nezaevidovala žiadnu osobu, ktorá by mala s justíciou praktickú skúsenosť, takú, akú má sudca vo výkone, okrem dnes už sudkyne Babjakovej, ktorá je však sudkyňou Najvyššieho správneho súdu až od roku 2 0 2 1. Chcem povedať, že samozrejme na mojom hodnotiacom úsudku trvám naďalej, či už vo vzťahu k jej súdnej reforme, ktorú budem naďalej nazývať súdnou reformou, pretože podľa mňa to súdna reforma je, nakoľko som mala túto pani niekoľkokrát možno zažiť. Vy, za, vy môžem opätovne bez akýchkoľvek zábran tvrdiť, keďže mám na to aj desiatky svedkov, ktorí by moje tvrdenie potvrdili.

Ako sa k sudcom správala protektorsky s absolútnym dešpektom, ako nás sudcov nechávala čakať na stretnutie s ňou aj hodinu a pol, i keď sama stanovila čas stretnutia. A využijem túto príležitosť a doplním, že napr. na rozporové konanie k jednému z jej návrhu zákonov. Nás objednala s pánom v, vtedajším prezidentom Združenia sudcov Slovenska na štrnástu hodinu v 1. Pekné júlové V1. Pekný júlový extrémne teplý piatok. A pani Kolíková sa dostavila na to stretnutie o 15. 30, čiže prezidenta Združenia sudcov Slovenska, predsedu trestnoprávneho kolégia, sudcu na Najvyššieho súdu a mňa nechala pani Kolíková čakať hodinu a pol, čiže pokiaľ citujete moje vyjadrenia vo vzťahu k pani Kolíkovej, ktoré som uviedla v nejakom rozhovore v júli tohto roka, trvám na tom naďalej, áno, pána Mazáka som v tom rozhovore opakovane nazvala právnickou celebritou, iba raz právnickým premiantom, zrejme podľa toho, že má práve túto pasáž, cituje via iuris.

Asi s takýmto označením pána profesora nesúhlasím, keďže čitateľom podsúva, že som to myslela ironicky, nedáva mi naozaj žiadny zmysel sa vyjadrovať ku každému rozhovoru, ktorý som poskytla a ani nerozumiem a doposiaľ som nepochopila, čo týmito citáciami chcela pani Kováčechová, páncuroš, povedať, ale využijem príležitosť, pretože nedávno som zachytila, že sa pán Lipšic, ku ktorému som sa v tom rozhovore vyjadrovala, tiež uviedol, že sa nikdy k akcii búrka nevyjadroval. No nie je to pravda. Vyjadril sa hneď 12. Marca 2020 ako jediný advokát z počtu vtedy 6 500 advokátov v Slovenskej republike. Tak presne tak, ako som to uviedla v tom rozhovore s inými šrámovou, v ktorom som sa aj vyjadrila k dôvodu, pre ktorý to urobil podľa môjho názoru vo vzťahu k záruke, ktorú vtedy poskytli sudcovia Okresného súdu Bratislava V. Ich predsedovi, doktorovi Dušanovi Srogončíkovi v súvislosti s rozhodovaním Ústavného súdu o súhlase s jeho väzobným stíhaním.

Zopakovala som v tom rozhovore iba to, čo som v ten istý deň 12. Marca 2020 napísala všetkým sudcom do sudcovskej pošty a vôbec nepochybujem o tom, že sa tento mail dostal do dispozície, či už advokáta Lipšica alebo určitých novinárov, takže pokiaľ zase verejnosti podsúvajú nejaký, niečo slovíčkami, údajne, vyjadrila sa, údajne sa Lipšic, teda Lipšic povedal, že sa nikdy nevyjadril, tak teda stačí si nájsť jeho, jeho reakciu na to, na tú výzvu, ktorá je mediálne, je ľahko dohľadateľná, na výzvu, ktorú poskytli, ktorú vtedy urobili sudcovia Okresného súdu Bratislava 5, ktorí dokonca tú výzvu poslali všetkým sudcom Slovenskej republiky, ak si dobre pamätám. No 12. Marca. Rovnako trvám aj na tom, čo som povedala v tomto rozhovore vo vzťahu k sudkyňi Záleskej alebo bývalému sudcovi Sobolovskému. Myslím si, že v prípade, ak by účelom tejto analýzy bolo držať sa faktov. Tak by nemohla pani Kováčechová a páncuroš svojim čitateľom podsúvať, že podľa mňa sa sudca Sobolovský vyjadroval k rozhodnutiam sudkyne Maruniakovej týkajúcich sa Mariána Kočnera a kauzy zmenky, pretože určite nie úmyselne neuviedli, že informácie som čerpala z rozhovoru pána Sobolského, ktorý dňa 28. Januára 2020 poskytol on sám Denníku N a v ktorom verejne vyzval sudkyňu Maruniakovú, aby rezignovala, podotýkam, 28. Januára 2020, čiže mesiac a 11 dní pred policajnou akciou búrka, vyzval sudkyňu Maruniakovú, aby rezignovala na funkciu sudcu, pretože to zmanipulované konanie, ktoré predviedla v kauze zmenky, jemu pripomínalo zmanipulované procesy z päťdesiatych rokov a zároveň v tomto rozhovore verejne vyzval vedenie Okresného súdu Bratislava V. Na odstúpenie z dôvodu, že práve Dušan Srogončík je podľa názoru pána Sobolovského podozrivý z toho, že zmenkové kauzy pridelil trom sudcom nezákonným spôsobom, tzn.

Vážená pani Kováčechová, pán Čuros, že nie podľa mňa, ako zámerne tvrdíte vo vašej analýze, ale podľa Michala Sobolovského, ktorého som v mojom rozhovore v júli 2015 citovala, čerpajúc z jeho ľahko dohľadateľného rozhovoru na stránkach Denníka N. Na strane 8 máme kapitolu nazvanú vyjadrenia voči sudcom Najvyššieho správneho súdu a tam ďalšiu citáciu z môjho rozhovoru z diskusnej relácie teraz takto s Anko Žitnou. Áno, potvrdzujem, že dodnes považujem za zhyralosť a zvrátenosť, aby si štátna inštitúcia, akou je súd, v tomto prípade najvyšší a podľa pani Kolíkovej, mali. Ústavný súd nechal štátom preplácať voľno v deň narodenín a v deň, keď dieťa sudcov alebo zamestnancov tohto súdu ide prvýkrát do školy. Rovnako za zvrátené považujem umožnenie nosiť si do práce, ktorou je súdna budova, svojho domáceho miláčika.

Domnievam sa, že táto mimovládna organizácia cituje tieto pasáže preto, lebo podľa nich je to asi normálne, že sudcovia jediného súdu na celom Slovensku si nechávajú štátom, zdôrazňujem, štátom, preplatiť voľno v deň svojich narodenín a v deň, kde ich, keď ich dieťa ide prvýkrát do školy. Zaujímavé, že si nekladú otázku, ktorú som si položila ja, aký by to malo dopad na štátny rozpočet, ak by sa všetci zamestnanci všetkých slovenských súdov a všetkých cca 1 400 sudcov vo výkone domáhali priznania rovnakých benefitov, teda aby štát, nie súkromná firma, poskytoval mzdu aj v ich narodeninový deň, kedy majú priznané voľno a rovnako mzdu v deň, keď sprevádzajú svoje dieťa prvýkrát do školy. Citujú tam vyjadrenie alebo teda označenie sudcov Najvyššieho súdu, že sme sa vyjadrili niektorí, že sudcovia Najvyššieho správneho súdu.

Ľudia z ulice. Zarazilo ma to, pretože členovia Súdnej rady sme si takto to nedávno písali v súvislosti práve s týmto označením, kde som kolegovi Fečíkovi ja sa vyjadrovala k tomu, že snáď iba ten, kto chce niekomu našiť nejaký zlý úmysel, môže chápať označenie sudca alebo ľudia z ulice, že to myslíme pejoratívne alebo urážlivo, pretože každý justície znály a osoba, ktorá sa stala sudcom, takže prešla riadnym procesom, podľa môjho názoru chápe, čo aj iný sudca alebo právnik označením ľudia z ulice, myslí teda osobu v tomto prípade, ktorá sa stala sudcom dokonca najvyššej súdnej inštalácie iba na základe pohovoru pred Súdnou radou a bez toho, aby 1 jediný deň sedela v sudcovskom talári a naživo videla súdny spis, niesla zodpovednosť za konanie a svoje rozhodovanie. Pričom podľa môjho názoru ide o fenomén nevidaný v Európe.

Som presvedčená, že sa snáď každému, kto za každú cenu nehľadá zlý úmysel. Je preto zrejmé, čo sme, ak sme označili sudcov Najvyššieho správneho súdu týmto slovným spojením, mysleli. Už budem stručná, krátka. Na strane 9. Citujú z mojej reakcie na rozlúčkové listy pána Bradáča a pani Javorčíkovej. Po ich odvolaní z postu členov Súdnej rady nechcem zdržiavať, ale samozrejme aj trvám na tom všetkom, čo som tam napísala, myslím, že je to uverejnené na stránke Súdnej rady. Áno, deviate od 9. Novembra 2013 na strane 11 ďalej prekrúcajú autori tejto analýzy mojej tvrdenia v článku uverejnenom na stránke Súdnej rady dňa 10. Januára 2014, ktorý som nazvala vodu káže, víno pije. Išlo totižto o reakciu na medializované informácie, že Ľudovít Bradáč, bývalý sudca, bývalý predseda Krajského súdu v Banskej Bystrici, bývalý člen Súdnej rady, ktorý bol odvolaný z tejto funkcie 2. Novembra 2013, spôsobil dopravnú nehodu 19. Decembra 2013 pod vplyvom alkoholu, keď mu namerali 1,7 ‰ v krvi.

Budem tiež citovať, v článku som totižto uviedla. Nie je teda známe, či bol pri tomto elitnom bývalom sudcovi zachovaný klasický postup OČTK. To ešte bol obmedzený na osobnej slobode umiestnený v cele predbežného zaistenia, či mu bol odobratý vodičský preukaz, čím mu bolo vznesené obvinenie pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a či súd už prípadne rozhodol v tzv. superrýchlom konaní trestným rozkazom a aký mu bol, ak už bol rozhodnuté, uložený trest. Toto zamyslenie sa vyhodnotila mimovládna organizácia ako mnou spochybňovaný postup polície, takže nie je vážena mimovládna organizácia, nespochybnila som postup polície, položila som relevantné otázky tým, že som napísala, že nie je známe, ako polícia postupovala v prípade tohto bývalého člena Súdnej rady. V tejto súvislosti si ale dovoľm tejto mimovládnej organizácie, ktorá deklaruje štedré finančné príjmy, zároveň poradiť, aby vymenila korektora, ktorý má zabezpečovať, aby bol text po jazykovej stránke správny, pretože v analýze je množstvo chybných slovných zvrátov, napr. aj v tejto pasáži nesprávne uviedli miesto rozhodnuté o treste rozhodné o treste.

Pani Kovačechová a pánčuroš v texte článku vodu káže, víno pije. Som nepísala o údajnom správaní sa pána Bradáča v Súdnej rade, ako píšú, ale o tom, čo som vlastnými zmyslami vypozerovala a videla na vlastné oči a o tom, čo o mne osobne pán Bradáč v súvislosti, čo mne teda pán Bradáč osobne v súvislosti s jeho hlasovaním podľa pokynov pána Mazáka povedal, podľa môjho názoru až humorne vyznieva veta, že podľa mňa bol pán Bradáč členom Súdnej rady. No nie podľa mňa vážena a mimovládna organizácia, ale je možné, nakoľko ste na svojej stránke, ste sa na svojej stránke v rokoch 20 - 2 3 nevenovali Súdnej rade, že unikol vašej pozornosti, že pán Bradáč bol dňa 17. 4. Vymenovaný za člena Súdnej rady na návrh vtedajšej vlády a jej predsedu Eduarda Hegera z hnutia OĽaNO k tvrdeniu pani Kováčechovej a pána Čuroša, že bol prezentovaný ako morálne pevný a elitný sudca. Dodávam, že som v článku poukázala na vyjadrenia pána Mazáka zo dňa 20. 5. 2 1. A odcitovala ho, keďže jeho výber a vymenovanie ocenil tak, že vyzdvihol nielen jeho profesionálne, ale aj morálne kvality, nasledovne citujem. Ľudovít Bradáč bol elitným sudcom, predsedom Krajského súdu v Banskej Bystrici, morálne pevným človekom, u ktorého sa skutky nikdy nerozhádzali s jeho vyjadreniami. Jeho prítomnosť Súdnej rade výrazne posilňuje presvedčenie, že aj Súdna rada môže účinne prispieť k obnove dôvery v súdnictvo.

Nie je mojou úlohou skutočne vysvetľovať súvislosti v texte akéhokolvek článku, ale v tomto prípade to musím urobiť, nakoľko pokiaľ pani Kováčechová, pán Čuroš. Tvrdia, že som bez zjavnej súvislosti v texte spomenula aj autonehodu predsedu ŠTS Jána Hrubalu z roku 2 00 5. Odkazujúc, že nehoda sa stala neďaleko nehoda pána Bradáča neďaleko bydliska pána Hrubalu. Tak si dovoľm ozrejmiť im súvislosť, ktorú som videla ja a ktorú táto mimovládna organizácia alebo nechcela vidieť alebo nepochopila. Najprv však teda vysvetlím význam slovného a jazykového spojenia zhodou okolností, ktoré som v texte použila a ktoré zrejme táto mimovládna organizácia. Určite však nie zámerne asi prehliadla, takže synonymum zhodou okolností je náhodou prekvapivo a neplánovane a ja som v článku uviedla presne toto, že v tento deň elitný sudca, morálne pevný človek, skutky ktorého sa nikdy nerozhádzali s jeho vyjadreniami, čo je doslova som citovala pána Mazáka.

Sadol S1 celá promile alkoholu v krvi, teda v stave opitosti za volant osobného motorového

vozidla v Banskej Bystrici, narazil do verejného zábradlia, na ktorom spôsobil škodu a motorové vozidlo zdemoloval tiež. A teraz to príde. Zhodou okolností. Pripomínam. Synonymum je náhodou neďaleko obydli. Predsedu Špecializovaného trestného súdu Jána Hrubalu, tiež páchatel'a dvoch dopravných nehôd, jednej pod výrazným vplyvom alkoholu a druhej, pri ktorej sa odmietol podrobiť dychovej skúške aj odberu krvi. Čiže vážena mimovládna organizácia. Súvislosť som videla v tom, že pán Brada sadol za volant stave ťažkej opitosti, rovnako ako pán Hrubala, váš verný spolupracovník, ten dokonca opakovane a rovnako trvám aj na tom, že potom, ako sa prevalilo, že pán Bradáč, etalón a údajne elitný sudca, ktorý sa mal už v roku 2 00 3 vyjadrovať k problémom sudcov s alkoholom tým, že si totálne opitý vo veku 70 rokov sadol za volant.

Nielenže dokázal nepravdivo z hodnotiaceho úsudku pána Mazáka, ktorý ho ospevoval ako človeka, u ktorého sa skutky nikdy nerozhádzali s jeho vyjadreniami, ale predovšetkým opätovne potvrdil, že zodpovednosťou, ktorou by mal ako osoba s tým najsprávnejším mravným kompasom disponovať. Jeho morálna výbava nedisponuje. Nepísanie rozsudkov v zákonom stanovenej lehote. Čo sa tuná vyčítal rôznym kandidátom alebo nejakým sudcom, ktorý, na ktorých bol podaný podnet, týmto disponoval pán Brada tiež a čelil disciplinárnemu stíhaniu, ktoré vtedy naňho podal. Myslím, že to bol, neviem, či bol v tom čase asi Minister spravodlivosti Štefan Harabin a on to prirovnal k porekadlu. Kto chce psa byť, palicu si nájde. V tomto článku som zároveň uviedla, že ak 1 sudca takýmto impertientným spôsobom obhajuje neplnenie svojich zákonom stanovených povinností a členstvo tohto sudcu v Súdnej rade, podľa názoru Jána Mazáka malo účinne prispieť k obnove dôvery v súdnictvo.

Tak iba demaskovali, pán Mazák, aj pán Bradáč, hodnotové temno, v ktorom podľa môjho názoru obaja žijú a áno, aj skoro po dvoch rokoch od tejto udalosti bol vo vzťahu k pánovi Bradáčovi, ktorý bol dokonca aj historicky prvým prezidentom Združenia sudcov Slovenska. Trvám aj na tom závere, kde som povedala, že podľa mňa jeho chrbtica, že dokonca snímak bez ulity má chrbticu vysokú akú alebo pevnú ako elektrický stĺp. Na rozdiel od pána Bradača. V súlade so zásadou dvojakeho kilometra však táto mimovládna organizácia prešla absolútnou diskreáciou. Aj článok tohto etalóna morálky pána Bradáča, nazvanom 2 svety, z ktorého sme sa v septembri 2 3 po vypočutí pani Záleskej na Súdnej rade dozvedeli, že pán Bradáč utrpel ľadový šok, keď si vypočul svoju reakciu na vypočet udalostí, ktorým pani Záleská prezentovala krajinu, v ktorej žijem, bol pohoršený, že som poukázala na to, že okrem novinára Kuciaka v tomto štáte umrel vo väzbe aj gen. Lučanský, ktorého vzala práve pani magisterka do väzby, spomenula som ale aj pána Krivočenka, ktorý ako konštatovala dokonca ombudsmanka vtedajšia, vo väzbe umrel, pretože mu nebola včas poskytnutá potrebná zdravotná starostlivosť.

Podľa pani Kováčechovej a pána Šurosa je zrejmé v súlade so všeobecnými zásadami etiky, ale najmä so zásadami sudcovskej etiky, ak bývalý sudca, ktorý svoj profesijný život prežil predovšetkým vo významných sudcovských funkciách, označí iného sudcu, v tomto prípade mňa za fanatika, ktorý sa prihlásil k názorom časti politického spektra zneužívajúceho tragický skon bývalého prezidenta Policajného zboru na vlastnú ochranu pred väzobným stíhaním. Pohoršoval sa, že je zavrnutiahodné a právne neudržateľné najmä od sudkyne Slovenskej republiky, dávať do jednej roviny brutálnu a plánovanú vraždu Jána Kuciaka so

smrťou Lučanského, to citujem pána Bradača z jeho čl. 2 svety. V mojom článku som potom vyslovila domnienku, že pán Bradáč mal po dopísaní svojho príspevku opojný pocit, pretože poníženie dezoláta, teda v preklade človeka s iným názorom, je chápané ako absolútna výhra a stačí naň jediné, dať protistrane nálepku, na čo rovnako ako si myslím, že išlo o touto analýzou.

Mimovládne organizácie via iuris. Dať nám menovaným nálepku na čelo, nie nepeknú. Za zarážajúce som ale považovala to, že práve bývalé Ústavný činiteľ popiera, že hodnota ľudského života je chránená Ústavou Slovenskej republiky. Rovnako aj vo vzťahu k osobám obmedzený na osobnej slobode, voči ktorým stále platí prezumpcia neviny a za ktorých ochranu života a zdravia nesie zodpovednosť výlučne štát. Z týchto všetkých dôvodov, ktoré som v článku, teda to už som uviedla, analýza alebo jej autori podľa môjho názoru zavádzajú ďalej, ak na strane 4 8 tvrdia, že som nevidela dôvod na vyjadrovanie sa Súdnej rady ku kritickým vyjadreniam predsedu vlády na adresu ústavného sudcu a jeho sudcov z dôvodu, že predmetom vyjadrenia bolo to, že sa 1 strana vyjadrila k rozhodnutiu súdu, nakoľko dôvodom bolo niečo úplne iné, čo pani Kováčechová a pán Čuroš ako autori tejto analýzy zamlčali, ale na zasadnutí to odznelo, názorov uznesenia totižto predložil Marián Fečík všetkým členom Súdnej rady pred zasadnutím a Ústavný súd v jeho texte nefiguroval, na zasadnutí však predložil text doplnený už aj o Ústavný súd. A ja som namietal, že nakoľko Ústavný súd nie je súčasťou všeobecného súdnictva, nevidím dôvod na to, aby sme sa vyjadrovali, či už k Ústavnému súdu ako k inštitúcii alebo k jeho jednotlivým sudcom.

Zabudli autori tejto analýzy dodať. Podľa mňa určite nie je úmyselne, že som za prijatie tohto uznesenia, aj obsahom ktorého bola aj v úvodzovkách ochrana Ústavného súdu. Hlasovala posledné na strane 5 1, druhý odsek. Tvrdia, že som nevidela dôvod na uloženie povinnosti predsedovi vlády a ministrovi spravodlivosti, aby sa sudcom ospravedlnili. Nie pani Kováčechová a pán Čuroš klamete. Ja som totiž tvrdila, že ak máme uložiť túto povinnosť súčasnému predsedovi vlády a ministrovi spravodlivosti, tak som sa pýtala, prečo sa Súdna rada? A pýtam sa aj vás, mimovládna organizácia, nezaoberala v rokoch 20 - 23 útokmi na sudcov ad Hominem a ich urážaním zo strany advokáta Kubinu, bývalej ministerky spravodlivosti Kolíkovej, ktorá označila sudcov za emočne labilných a oponentov jej deformy súdnictva za skorumpovaných, poslanca Šeligu, ďalšieho politika, ktorý na tlačovej besede 2 týždne po vymenovaní vlády v apríli 20 očierňoval sudcu Trubana a nielen jeho, aj celú jeho rodinu?

Prečo sa nezaoberali vyjadreniami členky dočasne poverenej vlády ministerky spravodlivosti Judriány Dubovcovej, ktorá označila právoplatný oslobodzujúci rozsudok Najvyššieho správneho súdu vo veci disciplinárne obvineného Františka Mlznera za svojvoľný, mimoriadne škodlivý a nemorálny, čo zrejme pre pani Kováčekovú a pána Čurosa žiadny útok na sudcov Najvyššieho súdu, Najvyššieho správneho súdu, ktorý v tejto veci rozhodovali, vôbec neznamenal. Ak si spomínate, pani Dubovcová napadla toto rozhodnutie ústavnou sťažnosťou, ktorá bola novinárom Denníka N a denníka sme sprostredkovaná skôr, ako bola doručená oslobodenému spod disciplinárneho návrhu, vtedy sa aktivoval aj samozrejme redaktor Denníka N, ktorý uverejnil článok s veľavravným titulkom, ako Najvyšší správny súd urobil zo sudcu Molnera čistú Laliu.

Rovnako som na tom zasadnutí žiadala, aby súčasťou uznesenia bolo aj odsúdenie útokov Jána Mazáka na justíciu ako celok, na konkrétnych sudcov a zároveň členov Súdnej rady, keď Ján Mazák sudcov, ktorí podpísali výzvu sudcov na zachovanie demokracie a právneho štátu, ktorú som podpísala aj ja, označil za nekritické výkriky, ktoré sú tak nebezpečné pre očistu slovenského súdnictva ako koronavírus pre nás všetkých. Aj toto vyjadrenie pána Mazáka na adresu tých, čo sa podpísali pod takúto výzvu, prešla táto mimovládna organizácia mlčaním a znova zopakujem aj člen ich rady, advokát a bývalý člen Súdnej rady Andrej Majerník. Ani tomuto vôbec neprekážalo. Pýtam sa preto, prečo sa táto mimovládna organizácia, ktorá tvrdí, že právo používa ako nástroj spravodlivosti a prináša systémové riešenia a presadzuje, aby zákony platili pre všetkých rovnako.

Neanalyzovala všetky tlačové správy pána Mazáka, ktoré tu prečítala pani predsedníčka a ktoré ako prečítala, boli všetky zverejnené na stránke Súdnej rady, prečo nezosumarizovala jeho vyjadrenia, ako aj jeho útoky na justíciu sudcov a členov Súdnej rady? A prečo nezosumarizovala aj výroky, ktoré na adresu členov Súdnej rady priamo na zasadnutiach odznali z úst člena ich rady pána Majerníka, pána Mesároša a pani Javorčíkovej a ďalších. Poukazovala som vtedy pri prijímaní toho uznesenia 14. 11. 2023 na dvojité meter Súdnej rady, ktorá sa aktivovala iba vtedy, keď išlo o sudcov, ktorí si podľa jej názoru túto ochranu zaslúžili, teda sudca Kliment a Záleská a tento do očí bijúci dvojitý meter, ktorý Súdna rada na sudcov uplatňovala, však v tejto mimovládnej organizácii vôbec neprekážal, nakoľko v rokoch 2020 - 2023 nereagovali ani raz.

To bol teda dôvod, ako to vyplýva aj zo zvukového záznamu, na ktorý táto mimovládna organizácia vo svojej analýze odkazuje, že čerpali jednak z toho, čo bolo uverejnené, ale aj zo zvukových záznamov, ale z tých si vyberali iba to, čo sa im hodilo. Ale teda ja to zopakujem. Toto boli dôvody, pre ktoré ja som žiadala, aby v prípade, ak máme prijať vo vzťahu k predsedovi vlády a ministrovi spravodlivosti odsudzujúce uznesenie, aby bolo prijaté aj vo vzťahu ku všetkým menovaným. Ako vyplýva zo stránky tejto mimovládnej organizácie. V rokoch 2020 - 2023 podľa nich zrejme nedošlo k žiadnemu porušovaniu princípov právneho štátu iným spôsobom ako prijímaním zákonov v skrátanom legislatívnom konaní, keďže na ich stránke sa nachádzajú iba 2 články z tohto obdobia a tie sa venujú výlučne prijímaniu zákonov v skrátanom legislatívnom konaní. Vláda mi Matoviča, Hegera a Ódora, čo týmto vládam aj vyčítali, ale na ich stránke sa nenachádza jediný článok, ktorým by reagovali na vtedy množiace sa nálezy Ústavného súdu, ktorým boli, ktorými boli rušené rozhodnutia Najvyššieho súdu o väzbe. Tí, ktorých osôb a už a už vôbec nie, sa netýkajú, neexistuje tam jediný článok, ktorým by komentovali takéto rozhodnutie ústavného, Ústavného súdu, ktorým bol sudca vzatý do väzby, sudca, chvália na svojich stránkach schválenie zákonov o súdnej mape, pretože podľa nich tieto zákony mali prispieť alebo prispieť k špecializácii sudcov a sľubovali, že jej implementáciu v praxi budú pozorne sledovať a napriek tomu, že od účinnosti týchto zákonov uplynú, už rok a pol sa žiadny článok na ich stránke, čo vy pozorovali a vysledovali, už nenachádza.

Na rozdiel od tejto mimovládnej organizácie. Však ja objektívne uvediem, že zároveň kritizovali spôsob prijatia zákona o súdnej mape, keďže závažné zmeny v návrhu zákona predniesol poslanec Luciak. To je ten, kto si nepamätá, ktorý chodil na porady s predsedami

súdoch, s pani Kolíkovou, so svojím psom, ktorý voľne behal po súdoch a ktorého krmil chlebičkami, ktoré súdy pripravili pre účastníkov porady. Pozmeňovacím návrhom, ktorý má desiatky strán a bol zverejnený na stránke Národnej rady v deň hlasovania s tým, že poslanec. Zmeny v súdnej mape sa tak udiali bez adekvátnej verejnej diskusie a kontroly. Napriek týmto tvrdeniam mimovládnej organizácie a zotrvávam na tom, čo som uvádzala od novembra 20 doposiaľ, že všetky návrhy zákonov o súdnej mape, nielen ten pozmeňovák, boli pripravené kabinetne pani Kolíkovou bez akejkoľvek diskusie s právckou obcou a najmä so sudcami, ktorých sa jej deforma okrem občanov dotkla najviac.

Formálnosť rozporových konaní, ktorých som sa zúčastňovala, už ani spomínať netreba, keďže ich priebeh som opisovala viackrát v médiách, ktoré aj via iuris nazýva zhodne s pánom Mazákom ako konšpiračné, napriek tomu, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktorým bolo rozhodnuté, že to, ktoré médium je dezinformačné. Dokonca tvrdia na svojej stránke 17. Decembra 2021, že sudcovia by sa nemali zapájať do diskusií prostredníctvom médií, ktoré deformujú názory a ktoré sa neusilujú hľadať pravdu. V zátvorke majú napr. dezinformačné médiá. Na záver moje posledné zamyslenie. Táto mimovládna organizácia spochybnila v decembri 2020 integritu sudkýň a členiek Súdnej rady z dôvodu, že sa na oficiálne, na oficiálne pozvanie, A K viacnásobne ocenenej týždenníkom Trend ako právnické firmy roka zúčastnili spoločenské akcie mediálne označované ako zabíjačka, ale na strane druhej zaryto mlčala. V súvislosti so zverejnenými informáciami, že sudca Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Juraj Kliment. Viacnásobný držiteľ nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky za jeho protiústavnú rozhodovaciu činnosť v súvislosti s väzobnými stíhaniami obvinených policajných akciách z roku 2020 navštevoval JUDr. Lipšica, ktorý v septembri 20 oznámil svoju kandidatúru na post najprv generálneho, potom špeciálneho prokurátora a stretávali sa v jeho advokátskej kancelárii a toto za možné ohrozenie dôvery v nezávislé a nestranné rozhodovanie sudcu nepovažovali.

Tým by som skončila a potom možno nadviažem na rozpravu. Ďakujem za priestor.

Rečník 6

Ďakujem Dana Jelinková.

Rečník 7

Ďakujem veľmi pekne. Začnem základnou informáciou, ktorá je z 8. 7. 2025 a mala by odznieť. Vždy, keď sa rozprávame o mediálnom vplyve, o mediálnych útokoch alebo o prejavoch, ktoré cez médiá realizujú na sudcov alebo na súdnu moc jednotliví aktéri a z ktorej, z ktorej štatistiky vyplýva, že v rámci európskej siete súdnych rád sme na treťom mieste, čo sa týka neprimeraného, pardon, nevhodného vplyvu médií na rozhodovanie. Za posledné 3 roky. Priemer v rámci enoc je 19 %, pričom slovenskí sudcovia pociťujú tento fenomén až v 47 %, viac mala len Ukrajina v 48 % a Chorvátsko 51 %.

Rečník 6

To bolo v januári 2025 za 3 roky späť.

Rečník 7

V januári 2025, v januári 2025, ale publikované na našej stránke to bolo 8. 7. 2025 a je to za tie

3 roky. Čiže čo z toho vyplýva? Že na predstaviteľov súdnej moci alebo teda na výkon súdnictva je neprimeraný tlak, nevhodný tlak zo strany médií alebo prostredníctvom médií, tento tlak môžu realizovať účastníci konania alebo politickí aktivisti alebo osoby, ktoré majú iné povolanie občianske, napr. teda herec, ktorý sa teda pasoval do polohy politického občianskeho aktivistu a napadal vlastne nášho kolegu a za jeho rozhodovaciu činnosť. To je dosť podstatná vec. Druhá podstatná vec je tá, že Slovenská súdna rada je najtransparentnejšia v rámci európskych štruktúr z tohto dôvodu, že jediná Súdna rada Slovenska streamuje, jediná Súdna rada obsahuje transparentne všetky informácie na svojom webovom sídle ako prepisy, zvukové záznamy, komentáre.

Slovenská súdna rada aktívne komunikuje, má proaktívnu komunikačnú stratégiu založenú na vlastne priamych a priamej komunikácii a vlastne personalizovanej komunikácii prostredníctvom predsedníčky Súdnej rady. To je 1 z prostriedkov, ktorý sa využíva, t. zn. že aj vďaka tejto transparentnosti, samozrejme sme sa dostali k tomu, že vlastne naša realizácia, teda slobody prejavu, ktorá je na pôde Súdnej rady, bola nejakým spôsobom hodnotená. To je všetko v poriadku a v poriadku. Všetko nie je. Pokiaľ je hodnotená na základe nejakých nedostatočných netransparentných kritérií. V máji 2024 som napísala monografiu. Volá sa, že sloboda prejavu sudcu a v zmysle týchto záverov, ktoré sú tam uvedené, som ja a jak som sledovala, aj moji kolegovia sudcovia na pôde Súdnej rady realizovali slobody, slobodu prejavu sudcu. K otázkam verejného záujmu a navyše aj slobodu prejavu člena Súdnej rady.

Ktorý má, ktorý tu vykonáva, ktorý má zdvojenú funkciu, čiže vykonáva vlastne aj funkciu ústavného činiteľa. V rámci tejto slobody prejavu sudcu. Ja som na pôde Súdnej rady nezachytila žiadne prekročenie alebo žiadne neodôvodnené, neodôvodnené úsudky, pretože každý hodnotiaci úsudok bol opretý o nejaký dostatočný skutkový základ, navyše sama som čelila nielen ja, ale aj teda ostatný opakovaným pokusom o vystrnadenie do súdneho, zo súdneho konania cez námietky zaujatosti práve preto, že sa pokúsili účastníci konania alebo právni zástupcovia pre tieto moje vyjadrenia na pôde Súdnej rady. Nachádzať v nich umelo emocionálny nenávistný kontext alebo pod, pod, poviem kontext alebo nejaký podprahový proste nejaká nenávisť. Ale Najvyšší správny súd toto nenašiel, t. zn. že ja z toho vyvodzujem, že akékoľvek komentáre, ktoré tu, ktoré tu odznali, mali dostatočný vecný skutkový základ a neboli nejakým spôsobom podfarbené, ja neviem, nejakými, nejakými inými úmyslami, ako, ako vyplývali z toho, čo bolo konkrétne uvedené.

Predtým, než sa vyjadrím k tomu alebo takto začnem tým, že sa vyjadrím k tomu, čo som si teda ale veľmi v stručnosti, čo som si prečítala ohľadom tej slobody prejavu, ktorá bola citovaná, ktorú som mala ja realizovať v uvedenom materiáli. Vďaka tomu, že robíme prepis a vďaka tomu, že všetko je ľahko, dohľadateľne a vďaka tomu, že vďaka návrhu Marcely Kosovej a ešte Pružinca a môjmu ku koncu roka 2023 to bolo, keď sme navrhli 2022, aby výsledky hlasovania boli pripojené ku každej zápisnici a je to podstatné povedať, že vďaka tomu, že sme to navrhli, tak tá transparentnosť dosiahla maximálnu možnú úroveň a už teraz sa nemôžu viesť nejaké dohľady, kto ako hlasoval a každý si musí niesť zodpovednosť za výsledky toho hlasovania. Toto je dosť podstatné povedať, pokiaľ rozprávame o transparentnosti, zodpovednosti, otvorenosti a t. d'.

Samozrejme každý má právo, vstúpili sme do toho verejného priestoru tým, že sa realizuje

sloboda prejavu. Je to mimo komfortnej zóny, najjednoduchšie by tu bolo sedieť, aby ticho, kto je ticho, nič nepokazí alebo možno si to tak myslí, alebo kto sa nevyjadruje cez svoje hlasovania? Možnože aj to je spôsob, niektorí realizujú tú slobodu prejavu prirodzene viac, iní menej, každý má svoje prostriedky, jednoducho vyjadrenia a predpokladá sa teda, že tým, že sa vstúpi do toho verejného priestoru, že tam bude aj tá reakcia a tá reakcia je v podobe uvedenej, uvedenej brožúrky alebo materiálu alebo neviem, akým spôsobom, čiže takto na to nahliadam vo vzťahu k tomu, čo som si tam našla ako k sebe. Najvyšší správny súd zvieratá v práci, za tým si trvám a otvorene poviem, že pokiaľ bude voľba predsedu Najvyššieho správneho súdu a ten povie, že zvieratá sú v poriadku a že vedúca kancelárie, pokiaľ si chce mať 2 mačky na spise a za jacob hľbkajúcich na chodbe, môj hlas nedostane, pretože je to pre mňa principiálna otázka. Čiže tam som to brala, bola to otázka verejného významu, to, že si to vedenie Najvyššieho správneho súdu nejak inak vyložilo. V poriadku, oni majú právo na svoj názor, ja mám právo na svoj názor, ja si predstavujem súdnu inštitúciu úplne inak.

Tuto kolega 1 náš nemenovaný bol aktuálne na Najvyššom správnom súde. Inej európskej krajiny. A tam si neviem predstaviť v dôstojnej budove, že by tam chodili ráno s prepravkami v nejakých proste domácich miláčikov. Čiže to je môj názor, na tom trvám a nezmením ho a podľa toho sa budem rozhodovať nielen podľa toho, aj pri rozhodovaní o budúcom smerovaní Najvyššieho správneho súdu, čo sa týka nejakých vzájomných atakov medzi členmi Súdnej rady. Moje komentáre na pani doktorku emeritnú Javorčíku Javorčíkovú sú, nadväzujú na jej komentáre, na mňa a sú predmetom živej civilnej žaloby, ktorej okrem ospravedlnenia budem žiadať, ešte som nevyčísľovala nemajetkovú ujmu, t zn. že nebudem sa k tomu vyjadrovať. Jednoducho tam bol dilamujúci výrok, ktorý odznel na aktualitách sk v roku 2 3 a jednoducho tam je to živé konanie a budem ju žalovať a budem ju žalovať dovtedy, dokedy mi budú sily stačiť, pretože si myslím, že za určité vyjadrenia treba nieť zodpovednosť a s ospravedlnením sa neuspokojím, ako to bolo v prípade napr. nedávneho sporu, kedy sa ospravedlnilo Ministerstvo spravodlivosti za hanlivé, dehonestujúce výroky bývalej pani ministerky Márie Kolíkovej. Čiže nebudem sa vyjadrovať k tomu, čo je živé, nebudem tu teraz ako ovplyvňovať verejnú mienku, rozhodne súd a, a uvidíme, ako to dopadne.

To, že som komentovala pani doktorku Dubovcovú, bola nespokojná účastníčka konania, to bola ona, komentovala rozhodnutie vo vzťahu ku prezidentovi Kiskovi bývalému, že bol odsúdený a potvrdil to Krajský súd, myslím v Prešove, tak nespokojná účastníčka alebo neviem ona, z akého titulu to vôbec komentovala? Ved' ona ani účastníčka toho konania nebola, ona to, ona bol obžalovaný, čiže to ani nebola účastníčka konania, to bolo proste, ale komentovala to z pozície ministerky spravodlivosti. Považovala som to za nenáležité podkopávanie autority súdnej moci a rozhodnutia, považujem to doteraz a za toto tá sloboda prejavu bola absolútne realizovaná v súlade s medzinárodnými európskymi štandardami a na tomto má, v tomto smere nemôže nikto nachytať na hruškách alebo na nepripravenosti, pretože práve preto som sa tejto téme venovala podrobne, aby sme vedeli, kde sú naše bezpečné mantinely, takže v tomto som si na 100 % istá, že to nebolo, že to nebolo, že to nebolo nejaký excés.

No a ešte tam je komentár, ktorý sa týkal denníka sme, ale ten som nemala rozprávať ja, ten bol vlastne o mne, denník sme 2 2. 9. 2 0 2 5 zverejnil vlastne difamujúci článok, kde boli

vyjadrenia pána autora článku, za čo následne na základe mojej žiadosti o opravu to bolo opravené. Ale tam nás bude čakať tiež ešte civilný spor, lebo tam sme ešte tiež neskončili, čiže k tomu sa nebudem vyjadrovať, tam rozhodne súd. Celkom som prekvapená, keď som analyzovala, zamerala som sa vlastne na stránku uvedeného občianskeho združenia, že som tam nenašla žiadne kritické výroky alebo kritické komentovania pani Márie Kolíkovej, napr. v súvislosti s nezákonným odvolaním a súdnym rozhodnutím nezákonné odvolanie pána predsedu Okresného súdu Bratislava 3 Romana Fitta. Nenašla som nič na tom webovom sídle, rovnako som nenašla nič v súvislosti s tým, že teraz Ministerstvo spravodlivosti sa nedávno ospravedlnilo za to, že ona nazvala skupinu odporcov súdnej mapy za to, že realizovali slobodu prejavu dehonestujúcim alebo kriminalizovala odporcov. Nenašla som tam absolútne nič a rozmýšľala, tak som sa zamýšľala a nemusí mať celkom pravdu, samozrejme, či tam nie je teda nejaká príčinná súvislosť.

Tak som si dovoľila nahliadnuť do centrálného registra zmlúv a aby som si pozrela, aká bola výška dotácií uvedenému občianskemu združeniu za čias bývalej ministerky Márie Kolíkovej a čo bolo predtým a čo bolo potom? Zistila som, že za čias Márie Kolíkovej. Uvedené Občianske združenie získalo dotácie vo výške 60. 000 EUR. Prvé 5. 6. 2 0 19 5. 000 EUR, 17. 5. 2 0 2 1 3 5. 000 EUR, 17. 3. 2 2. 20. 000 EUR. A potom ešte. Ale to už bolo 13. 4. 2 3, to už myslím, ona nebola, vo výkone bolo ďalších 2 4. 6 6 7 EUR. Uvedené dotácie sa týkali na toho, aby sa toto Občianske združenie realizovalo. Projekty hranice slobody prejavu v online priestore o tom pre aktívnych občanov na podporu demokracie a aktívni občania základ demokratickej spoločnosti. Tak som sa zamýšľala, že či si uvedenými dotáciami, to je taká ako myšlienka a taká rečnícka otázka.

Nekúpila bývalá pani ministerka spravodlivosti imunitu voči kritike a tuto by som dala asi také, také 3 3 body za tým, za túto mojou rečníckou otázkou. Následne som si skúšala nájsť nejakú príčinnú súvislosť, že prečo také ticho, prečo také ticho. K devastačným účinkom Márie Kolíkovej na slovenské súdnictvo, vďaka ktorej máme zápis v správe o právnom štáte Európskej komisie, vďaka ktorej čelíme teraz vlastne devastačným účinkom schválenej súdnej mapy, ktoré sme zistili, že absolútne spackaná a bola nastavená len ako realitný biznis, kde bolo potrebné asi dať spraviť, rýchlo dať zákazky, aby bola štúdia vypracovaná, aby sa teda zaplatili nejaké peniaze. Nuž a tak som sa ešte zamyslela a v rámci toho, že som hodila do zverejnených zdrojov nejaké kľúčové slová, tak ja by som len chcela zamerať pozornosť na 2 alebo 3 zverejnené informácie a teda zamyslieť sa na, nad integritou a dôveryhodnosťou autorov alebo teda uvedeného občianskeho združenia autorov tohto materiálu.

Mňa 8. 8. 2 0 17 bol zverejnený článok, že nová ministerka spravodlivosti, vtedy asi Žitňanská, asi Žitňanská, pani štátna tajomníčka, pani Mária Kolíková. Dieťa jej museli kočikovať podriadené, z ktorého článku vyplýva, že teda štátnou limuzínou sa nechala pani štátna tajomníčka, vtedy Mária Kolíková okolo pol jedenástej dovieť na, do sídla Ministerstva spravodlivosti a na pomoc s kočikom si zavolať jedného z členov Zboru Väzenskej a justičnej stráže a následne poverila kočikovaním pani sekretárku s tým, že opätovne nasledujúci deň túto zverejnených informácií teda prišlo, že teda dostavila sa do práce o pol dvanástej, následne až o dvanástej, čo by teda bolo všetko asi v poriadku. Ja neviem, nikto to neriešil vtedy, čo sa, ani via iuris to nejakým spôsobom nekomentovalo, ako,

ako je toto, teda, či to neni papalášstvo alebo proste, že či je to účelné vynaloženie štátnych financií. Okej, až na vetu, že zaskočila si do mesta na zmrzlinu, t zn. počas pracovnej doby si zaskočila do mesta na zmrzlinu a na obrázku, s kým trávila tento svoj osobný čas, je pani autorka tohto materiálu, pani doktorka Kováčeková, t zn. že v roku, v tých, v tých čas, už vtedy, v tých časoch boli pravdepodobne nejaké osobné, nielen teda finančné, ktoré následne nastali počas toho, keď pani Kolíková mala pod sebou kasičku a zaplatila dotáciu občianskemu združeniu, ktoré následne vymazalo akékoľvek proste kritické myslenie.

Pravdepodobne na panovanie a na správu vlastne justičných vecí, ktoré realizovala pani Mária Kolíková, môže byť aj toto. Tak následne bol aj tento aspekt a ešte 1 posledný aspekt, ktorý som, na ktorý som prišla vďaka tomu, že som sa osobne nejak angažovala vo veciach súdnej mapy a teda dopisovania, dopisovala som si aj verejne, aj teda súkromne týmto občianskym združením 6. Marca 2020 advokátky spolupracujúce s via iuris, Kristína Babiaková a Eva Kováčeková zverejnili takú tlačovú správu a stanovisko k súdnej mape, to bola reakcia na otvorený list sudcov k súdnej mape, kde teda sme apelovali, že také proste konkrétne, aké to má nedostatky a že je potrebné nejakým spôsobom komunikovať a ich reakcia bola. Avšak ofenzívne. Odmietanie zo strany sudcov je do veľkej miery prejavom nedostatočnej sebareflexie a nepochopenia toho, že súdy sú predovšetkým pre účastníkov konania, nie pre sudcov samotných, na čo ja som reagovala vtedy zverejnením výzvy. Vtedy to mala ešte blok na Denníku N, ktorý som si potom zrušila, pretože sa mi nepáčilo, ako spravovali teda diskusiu, resp. ako sa tam potom topovali určité, určité príspevky a zvyšné nie?

Tak som vlastne adresovala via iuris takú výzvu, že by bolo fajn.

Keby konkrétne som uviedla, týmto vás žiadam, aby ste sa zdržali vyššie uvedených verejných vyjadrení, ktoré sú spôsobilé znížiť dôveru verejnosti v súdnu moc a ktoré sú založené na inom ako nezávislom objektívnom odbornom úsudku? Vaše vyjadrenia o nedostatočnej sebareflexii sudcov a nepochopení toho, že súdy sú predovšetkým pre účastníkov konania a nie pre sudcov samotných, nie sú pravdivé, sú založené na vašom subjektívnom úsudku ovplyvnenom neznalosťou veci, v tomto prípade obsahom pripomienok jednotlivých subjektov podaných pripomienkovom konaní mimo iné aj Slovenskej advokátskej komory, ktorej ste členkami, rovnako je podľa môjho názoru váš subjektívny odborný úsudok pravdepodobne ovplyvnený aj osobitným vzťahom k ministerke spravodlivosti Slovenskej republiky Márii Kolíkovej, o ktorom by ste mali informovať verejnosť. Na čo vás touto cestou vyzývam z dôvodu, že váš subjektívny názor, ktorý nezodpovedá obsahu pripomienok podaných sudcami a inými subjektami, je teda priamo ovplyvnený vašou neznalosťou obsahu pripomienok a pravdepodobne aj osobitným vzťahom k ministerke spravodlivosti Márii Kolíkovej. Je spôsobilý po jeho zverejnení vo verejnosti vyvolať mylný dojem o objektívnom nezávislom hodnotení vykonanom nezávislými osobami, znalými vecí vás vyzývam na zdržanie sa zavádzania verejnosti vydávaním subjektívneho názoru za názor nezávislého objektívneho hodnotiteľa.

Sme o 4 roky neskôr. To isté platí aj o uvedenom materiáli, ktorý máme na stole. Je to subjektívny názor vydávaný za názor nezávislého objektívneho hodnotiteľa, na to mi samozrejme reagovala pani šéfka uvedeného združenia a napísala, že nikdy sme sa netajili tým, že viacerí naši spolupracovníci sa dlhé roky poznajú s ministerkou Kolíkovou a táto

informácia je verejne známa. To nás však rozhodne nediskvalifikuje z verejnej diskusie o pripravovaných zmenách. Ja som nepovedala, že ich to diskvalifikuje v tej mojej verejnej výzve vtedy zverejnenej. Ja som len povedala, že ak chceme hrať hru, tak ju hrajme otvorene a malo by tam byť nejaké oznámenie na záver uvedené. Osobne poznáme a spolupracujeme s tvorcom uvedenej súdnej mapy, pretože to je pre tú korektnosť alebo neviem, že či okrem toho, že sa osobne poznali.

Javí sa mi, že pani ministerka Mária Kolíková mala aj v tom, o svojom osobnom životopise zverejnenom, že teda tam boli nielen osobné, ale aj profesionálne väzby. Čiže nemanipulovať, nezavádzať a jednoducho diskusia, OK, absolútne čistá, bez irónie. Mňa napr. absolútne šokovalo tá irónia, že sme radi, že si našla pani predsedníčka čas vo svojom pracovnom kalendári, to bez toho sme mohli absolútne byť ako.

Tak na. Načo potom niekto hovorí, že teda korektná diskusia? No tak keď korektná diskusia, tak si tieto komentáre odpusťme alebo si ich odpustí, nevieme, ale potom priznajme, že nie sme schopní korektnej diskusie a že nás zvalcujú emócie alebo zadanie alebo peniaze na projekt. Lebo ja neviem, že či táto, tento materiál nebol vypracovaný za peniaze, ktoré boli získané ešte z dotácií za Márii Kolíkovej, ja neviem, ja neviem, kto toto zaplatil a prečo. Čiže je potrebné to nasvietiť ešte aj z tohto pohľadu. No a posledná vec, na ktorú by som chcela zamerať pozornosť vo vzťahu k tomu, keď som sa pýtala, že sama seba, že prečo, prečo tu vzniká taký jav, že proste toto obdobie, ktoré tu sedíme od, neviem november 2 3 alebo október 2 3 neskôr a prečo nie to predtým, resp. prečo aj to obdobie po tom novembri 2 3? Také zásadné veci, keď už monitorujeme právny štát, ako napr.

Kolaps súdnej mapy v priamom prenose, problémy s Európskou komisiou. Vďaka Márii Kolíkovej, nezákonné rozhodnutie a zásah do nezávislosti súdnej moci, odvolanie Romana Fitta, škandalózne proste vyjadrenia jednej ministerky, ktorá sa ide vyslovene ako vykonáva dekompresiu svoju do hlavného živého vysielania tým, že si povie, že moji názoroví oponenti a povie to proste na plné ústa a samozrejme, on jej to nadhodilo, on potreboval škandál, počúvanosť, ale ona sa chytila veľmi rada a povedala, že moji názoroví oponenti, áno, že sú to aj tí skorumpovaní, toto bolo proste všetko bez povšimnutia a ja si dovoľím ešte teda povedať poslednú vec, kde ja som sa snažila nejakým spôsobom nájsť tú príčinnú súvislosť a našla som ju napr. aj v tom, že ešte ako súčasť komunikačnej platformy Súdna moc sk bolo poslané 6. Októbra 2 0 2 1 do pozornosti tohto občianskeho združenia rezolúcia Európskej asociácie sudcov, ktorá bola z 2. 9. 2 0 2 1, ktorá sa práve týkala tých zmien, ktoré boli prijaté zmenami ústavy ústavný zákon 4 2 2 z roku 2 0 2 0 a zákonom 4 2 3 z roku 2 0 2 0, ktoré sa týkalo predčasného odvolania z funkcie člena Súdnej rady, trestnoprávnej zodpovednosti sudcov pri výkone sudcovských funkcií, zrušenie záruk týkajúcich sa vzatia do väzby sudcov, preloženie na iný súd bez súhlasu a nová súdna mapa, kde som teda toto nejakým spôsobom, bolo im to poslané do pozornosti 6. Októbra 2 0 2 1.

Rečník 4

A.

Rečník 7

Pardon 2 1. Septembra 2 0 2 1. Ale odpoveď prišla 6. Októbra 2 0 2 1. A z tej odpovede

vyplýva z via iuris. S niektorými myšlienkami uvedenými v texte rezolúcie a je súhlasíme, niektoré vychádzajú z iného nazerania na fungovanie justície, t. zn. že uvedené Občianske združenie nesúhlasilo s niektorými časťami rezolúcie Európskej asociácie sudcov, ktoré si následne zobrala za svoje aj Európska komisia a za ktoré máme doteraz zápis v správe o právnom štáte, tak pokiaľ v tom čase uvedené Občianske združenie, nezaklikala im nejaká kontrolka a nespravili žiadne kroky, ktoré by mohli viesť k tomu, aby sa tento proces zastavil, tak sú spoluzodpovedné a sú spoluvinníkmi tejto situácie. Spolu s pani ministerkou bývalou Máriou Kolíkovou. Tieto zápisy v správe o právnom štáte máme aj vďaka im, vďaka nim. A ešte som chcela povedať jednu vec, 2 2. 3. 2 0 2 1 bolo zverejnené tlačové vyhlásenie, vyjadrenie občianskeho združenia via iuris, že Mária Kolíková patrí k najviditeľnejším aj najproduktívnejším ministrom vlády s tým, že následne 11. 4. 2 0 2 2 aj nejakým spôsobom hodnotili 2 roky jej fungovania na teda uvedenom poste.

A tu by som sa tiež chcela opýtať, tak rečnícky, či hodnotiaci úsudok vo vzťahu k uvedenej bývalej pani ministerke spravodlivosti nebol podmienený výškou dotácie a teda či náhodou nejde prenesenou slova zmysle o tú najúčinnnejšiu PR agentúru za štátne peniaze. Ďakujem pekne.

Rečník 6

Ďakujem pekne, ja mám faktickú poznámku a potom do diskusie. Marián Fečík, Peter Šimko, Peter Bebej. Toto je presne to, čo som hovorila ja, že oni vedia tvoje, oni určujú to, čo je správne a čo nesprávne a nevyruší ich rozhodnutie Ústavného súdu, nevyrušia ich stanoviská. Poradné rady európskych súdov, Európskej asociácie sudcov, európske siete súdnych rád Európskej komisie. Nikoho. Oni proste sú tí, ktorí majú ten správny názor. Ja som zabudla ešte 1 príklad uviesť tie manipulácie a nekorektnosti v celej, ktorá hovorí o tej celej analýze, je napr. 1 príklad. Krátke, preto som si dala len 2 minúty. Via iuris ma kritizuje za to, že som mala označiť Zoe, to je, to sú tí správni sudcovia, to je tých 15 sudcov vo výkone, označiť Zoe za osoby združené za účelom pričinenia sa o dosiahnutie dojednaného účelu a bez spôsobilosti na práva a povinnosti.

Tým naznačujú, že nekriticky a dehonestujúco sa nekriticky k nim. Ja sa vyjadrujem negatívne a dehonestujúco sa o nich vyjadrujem. Lenže, vážení, ale veď toto. Ja som citovala § 8 2 9 Občianskeho zákonníka, pričom na stránke zo je uvedené, že od 2 2. Novembra 2 0 2 4 stále je to tam uvedené. Došlo k transformácii a k vzniku združenia aktívnych a emeritných sudcov podľa § 8 2 9 a nasledovného Občianskeho zákonníka, tak ak ja som mala označiť a týmto dehonestovať sudcov a emeritných sudcov Zoe, tak potom by mala via iuris navrhnúť zmenu Občianskeho zákonníka a vypustiť § 8 2 9, ktorý som si dovoľila citovať, keď som vydala tlačovú správu, nie náhodou je každé vyhlásenie týkajúce sa justície via iuris na stránke zoy čokoľvek urobí, Zoe je zdieľané, via iuris. Každý 1 článok komentár a to sú politické komentáre Jána Mazáka v Denníku N.

Okamžite na stránke zoy. Marián Fečík.

Rečník 12

Via iuris je mimovládnu organizáciou, nie je orgánom verejnej moci, podľa môjho názoru je plne na via iuris, ak mieni vypracovať nejaké stanovisko, ako ho nazve, aké bude jeho

zameranie, metodika, rozhodné obdobie alebo ďalšie okolnosti, ktoré sa budú posudzovať. Za takéto stanovisko si potom nesie via iuris aj zodpovednosť, minimálne v rovine odbornej erudície medzi via iuris a Súdnu radou. Nie je žiadna väzba, t. zn. že ak via iuris dospeje k záveru, že Súdna rada v určitom rozsahu nekonala lege artis, nie je to žiadne vrchnostenské konštatovanie, ale len ich subjektívny právny názor, na druhej strane ani Súdna rada nie vo vzťahu k via iuris v nejakom vrchnostenskom postavení a teda autor autoritatívne neposudzuje vecnú správnosť právnych názorov via iuris, samozrejme každý člen Súdnej rady má plné právo vyjadriť svoj právny názor.

A to aj k stanovisku mimovládnej organizácie via iuris, vždycky sa však bude jednať o právny názor komentujúci iný právny názor, podľa môjho názoru rôznorodosť právnych názorov je pre demokraciu významná. A to je vlastne všetko, čo chcem k tomu povedať.

Rečník 6

Ďakujem, Peter Šamko.

Rečník 1

Tak ja začnem od konca, od toho, čo povedal Majo Fečík. Prvá vec, podľa mňa je rozdiel, či niekto dáva názory alebo fakty, hovoríš, že sú to ich názory, oni tie názory alebo sčasti tie názory prezentujú ako fakty a časti ako skresľujúce fakty, t. zn. niečo udávajú, niečo vynechávajú, ak hovoríš o metodike, že na nich tam tá metodika žiadna nie je, prosté je spravené podľa môjho názoru tým štýlom nejakým spôsobom očierniť Súdnu radu a je normálne, že Súdna rada tomu venuje, či je to orgán verejnej moci alebo nie je. Via iuris sa venovala Súdnej rade, niečo tam povedala. My sa môžeme teda vyjadriť k tomu, čo tam povedala, prečo si myslím, že tam žiadna metodika nie je, ani to rozhodné obdobie a t. d. alebo nejakým štýlom alebo nie sú to názory alebo zakuklené, zakuklené nejaké názory dávajú ako fakty, tak prvá vec, vyskytuje sa to aj v tej analýze.

Via iuris, už to tu bolo párkrát povedané, že nám je vytýkané v podstate to, že nie alebo vytýkané je tam konštatované, že nie sme súdny orgán a t. d. na druhej strane je veľká časť tej analýzy. V podstate učebný text, ako vykladať slobodu prejavu, ako aplikovať testy, ktoré stanovuje pri slobode prejavu SLP.

Rečník 4

Ako.

Rečník 1

Hodnotiť to, kto je autorom prejavu, kto je objektom prejavu, kto, aký je obsah toho prejavu, t. zn. via iuris nás vyučuje. Na jednej strane, že máme aplikovať kritériá ako súd, na druhej strane hovorí, že súd nie sme, t. zn. tvrdí, že nemáme žiadne kritériá pri posudzovaní tých výrokov, ktoré sa týkajú alebo nejakých hanobiacich výrokov, ktoré sa týkajú sudcov na strane, na strane druhej nám to ako keby vyčíta, hovorí, nemáte ich, mali by ste ich mať a mali by ste ich mať také, aké majú, aké majú aplikovať súdy, ale zase sú, nie ste, t. zn. v tom sa mi to zdá absolútne protirečivé, že v podstate ten, ten základ tej analýzy, kde sa to číta via iuris, je prosté nesprávny preto, keď sa tu hovorí, že je na nich, aká metodika a t. d. podľa mňa je aj na nás, aby sme poukázali na to, pre nich možno aj, že v čom teda si dali nesprávny,

nesprávny, ako tu ten, ten východiskový bod, východiskový bod si dali taký, že Súdna rada má aplikovať kritériá, ktoré aplikujú súdy pri slobode prejavu, prečítam ešte raz, pri posudzovaní sporných vyjadrení z tej analýzy Súdna rada neaplikuje. TZSLP neskúma dôsledne a systematicky, kto je autor prejavu, kto je objektom prejavu k obsahu prejavu, čas a okolnosti prejavu, mieru, publicity, spôsob zverejňovania a pod.

A t d'. nerozlišuje, kto je osoba autora a t d'. takže toto si oni stanovili, že vlastne my via iuris posudzujeme Súdnu radu podľa toho, podľa toho, že či aplikovala v tom ktorom prípade test SLP a t d'. teda to, čo robia súdy, vrátim sa znova k tomu, že s tým som začal, Súdna rada, súd nie je, preto nemusí vôbec aplikovať tie testy, t zn. musia tie kritériá, ktoré má Súdna rada, lícovať s tým, ktoré používa SLP Ústavný súd, ktoré používajú súdy pri ochrane osobnosti, prejavu a v tom je práve problém podľa mňa toho, jak k tomu pristúpila, pristúpila via iuris, že v podstate zabudla ako keby na to, čo sa má. Hovorí. Súdna rada nie je súd a musia tie hodnotiace kritériá lícovať s tým, čo požaduje ESLP. Vo vzťahu k súdom nie sme všeobecný súd, nie sme žiadny súd, máme to síce v názve ten súd, ale súdom nie sme. Ďalej tvrdí, že teda nielenže nemáme tieto kritériá, ale že nemáme ani žiadne kritériá. To podľa mňa je nepravda.

Takže to tiež nie je žiadna metodika. Ako si povedal, to nie je názor, to proste je nepravda, lebo tie kritériá pri každom tom jednom nejakom uznesení Súdnej rady alebo tej rozprave sa dajú veľmi ľahko vysledovať a s tým napr. via iuris nepracuje. To kritérium základné je, že my stále rozlišujeme, čo kritika je a čo kritika nie je, stále tvrdíme dookola, že ak niekto zaútočí hrubo na sudcu akéhokoľvek, takto kritika nie je žiaden test SLP, žiadne nič, proste Súdna rada konštantne pri každom takom útoku, ktorý preberáme, tvrdíme, že kritika áno, rozhodnutí nie, že sa ideme vyvršiť na sudcovi, pretože nejako rozhodol, toto je to základné kritérium, ktoré Súdna rada aplikuje stále, stále dookola a pokiaľ teda via iuris tvrdí, že žiadne kritérium nemáme, tak ja som na pochybách, že toto si naozaj nevšímli. Toto je predsa, my môžeme sa zaoberať nejakou kritikou vtedy, ak dospejeme k záveru, že nejaká kritika existuje, to, že niekto chce sudcu zavrieť, lebo nejako rozhodol, predsa na kritika nie je to, že niekto obviní sudcu, že je korupčný, lebo rozhodol ako sa, že sa rozhodol nejakým štýlom takým, čo sa mi nepáči, nie je kritika, čo mi tam máme hodnotiť autora prejavu a t d'. my koinzistentne hovoríme stále súdna ako Súdna rada, rozlišujeme, čo je kritika a čo kritika nie je. Pri každom bode to hovoríme, budeme hovoriť aj pri tom poslednom bode, čo je dnes, t zn. ak niekto uráža sudcu, vulgárne ho napáda, vyvršuje sa, podsúva mu, že rozhodol nejakým spôsobom, tak vždy povieme, že to kritika nie je a odsúdime to.

Toto tá Súdna rada v tých svojich rozhodnutiach stále má stále, takže z môjho pohľadu a via iuris, teda keď tvrdí, že roky roky sleduje justíciu, tak toto si musela všimnúť predsa, že my teda na rozdiel od via iuris, ktorá to v tom materiáli žiadnym spôsobom nerozlišuje. My rozlišujeme, čo je kritika a čo nie je. Preto je podľa mňa ako člena Súdnej rady absolútne nepodstatné to, na čom oni bazirujú a kto to povedal? Či to povedal herec, politik, upratovačka alebo neviem kto, podstatné je, čo povedal, hej? Čo povedal, či to teda môžeme zahrnúť pod tú kritiku a potom si hovorte, čo chcete alebo je to naozaj ten útok a žiadna kritika, to, nie je to nejaká ako akože kritika zakuklená v tom, že napadnem sudcu a nie je jeho súdne rozhodnutie, takže z tohto pohľadu nie je vôbec dôvod rozlišovať, či to povedal herec, či to povedal blogger, či to povedal Minister vnútra, pretože ten, ten, ten záver je

rovnaký, pokiaľ to nie je kritika, ale je to útok, tak my musíme povedať, že to útok je a nejakým spôsobom to odsúdiť. Takže toto je jednoznačne to kritérium, ktoré, ešte raz to zopakujem, ktoré je vysledovateľné z tých uznesení Súdnej rady v tej rozpravy Súdnej rady, kde to stále dookola omieľame, kritika áno, nie napádanie sudcu nie je vyvršovanie sa na sudcovi a hovoríme to pri už iks sudcov, sme to nejakým spôsobom, povedali to tam v tej analýze, via iuris sa nenájde, tam sa hľadajú presne tie súdne kritériá, čo, čo sama via iuris povie, že však Súdna rada nie je súd, tak potom nechápem, prečo nás poučujú a kopírujú tam tie veci ohľadne, ohľadne toho testu ESLP, že by sme mali aplikovať, keď teda súd nie sme, ešte raz to zopakujem, ja si myslím, že by sme vôbec tie kritériá aplikovať nemali, mali by, mala by Súdna rada pokračovať naďalej v tom, ako doteraz, t zn. zaoberá sa tým, či niečo považujeme za kritiku rozhodnutia, aj keď tvrdím, prosím, alebo ide v podstate len útok na sudcu, lebo nerozhodol podľa našich predstáv alebo rozhodol nejakým inak, ako sme si predstavovali a proste a už mu vkladáme niečo pre nejaké tie bočné, bočné motívy. Toto je podľa mňa pôda pre Súdnu radu, nie ochrana osobnosti, to, keď nejaký ten sudca sa bude cítiť dotknutý, tak on si môže dať tú žalobu, ochranu osobnosti a tam ten súd bude aplikovať nejaké tie testy. Ale naša pôda je aj taká, aby sme nejakým spôsobom kultivovali tú diskusiu verejnú v tom verejnom priestore a proste, keď sa to nedarí, tak nám neostáva nič iné, len stále dookola hovoriť, čo je to rozlišovanie, čo je kritika a čo už je len bohapusté napádanie toho sudcu a kritika to vôbec nie je a to je práve nebezpečné, keď, či to urobí herec pred verejným zhromaždením alebo to urobí politik alebo čo, vždy je to nebezpečné, keď v podstate osočí toho sudcu kvôli tomu, ako nejakým spôsobom rozhodol a podsúva, že to rozhodnutie súdu nebolo normálne, nebolo v súlade so zákonom, ale muselo byť motivované nejakým, nejakým spôsobom. Toto je naša parketa, podľa mňa, my nemáme nejaké vrchnostenské postavenie v tom, že by sme si to mohli vynucovať a že by sme teraz nejakým spôsobom, my môžeme, len, ako som to už povedal, tú verejnú debatu nejakým spôsobom kultivovať a poukazovať na to, nech si to teda všetci uvedomia, aj herci, aj blogeri, aj politici, aký je rozdiel medzi kritikou súdneho rozhodnutia a nejakým tým bohapustým útokom alebo nejakým obyčajným tým osočovaním, toto si teda ani via iuris nejakým spôsobom nevšima, nejakým spôsobom to opomína a bazíruje na tom, že nás má zaujímať v prvom rade, kto to povedal, nie, ani čo povedal, ale kto? Ak to povie herec, v poriadku, bloger, v poriadku a máme mávať rukou? Ak to povie politik, máme ho zošrotiť? Áno, ale podľa môjho názoru ten obsah je oveľa dôležitejší než to, kto to hovorí. Keďže nie sme súd, nie sme tu ani na to, aby sme nejakým spôsobom mentorovali alebo vyučovali, ale môžeme jedine, čo môžeme poukázať na to, že toto teda nie a takto by sa nejakým spôsobom pristupovať k tomu nemalo.

Rečník 9

Takže.

Rečník 1

V tomto mne sa nepáči tá analýza, že oni sami nemali ujasnené, aby som to ja tak povedal, odľahčene ujasnené, čo vyžadujú od tej Súdnej rady, že by to Súdna rada robiť mala, test SLP, Súdna rada nie je súdny orgán a t d'. t zn. sami si neujasnili, čo by mali robiť a z toho potom vyplývajú aj tie nesprávne závery, tie závery o tom, že vlastne neaplikujeme tie testy, nemáme kritériá, keď, ak by teda sa pozreli na to, tak, ako na začiatku tvrdili, že nie sme súd,

dospeli by k záveru, že tie kritériá máme, že sú jednoznačne viditeľné a že sú permanentne a ich opakujeme stále nielen v tej rozprave, ale aj v tých uzneseniach, že to proste tie kritériá sú a každý už má, môže predvídať, že ak teraz niekto zhodnotí súdne rozhodnutie, tak, že a sudca, bolo to určite vybavené a je to politicky angažované a tak, že my povieme zase, že to nie je kritika rozhodnutia, ale útok na sudcu a prijmem k tomu uznesenie, t zn. aj v tomto je tá Súdna rada absolútne predvídateľná, že to robí stále vo vzťahu k tým vyjadreniam a že práve toto a robí práve toto rozlišovanie medzi obsahom, to, čo je kritika a čo kritika nie je.

Samozrejme to rozhodné obdobie. Toto už bolo spomínané, že teda sme si, že si vybrali len to určité nejaké obdobie, kde Súdna rada pôsobí po pánovi Mazákovi, prosím, môže to tak byť, však dobre, nech si to, oni to rozhodnutie vyberú alebo to rozhodné obdobie vyberú. Ale mali by toto zohľadňovať podľa môjho názoru objektívne alebo aspoň by mali vyjadriť tak nejakú snahu o tom, že keď sa tvárime, že sme aj nejakým spôsobom apolitické mimovládna organizácia, tak by sme to mali zohľadniť ako objektívne a toto myslím, to, čo som doteraz hovoril celý čas, čo mám slovo, je absolútne viditeľné z tej činnosti Súdnej rady. Keby si púšťali len moje vyjadrenia z každého toho jedného bodu, kde sa týkalo útoky na sudcov stále dookola, tam tvrdím to isté, to, čo som tvrdil teraz, väčšinou z nás to tvrdí stále dookola a znova vyprodukuje zase to uznesenie nejakým spôsobom, ktoré je rovnaké presne práve preto, aby sme povedali, že to kritika nebola, takže z môjho pohľadu ešte raz, pätnásť krát to zopakujem.

Toto si musí všimnúť každý a ja som prekvapený, že teda via iuris si to nevšimla, že tie kritériá sú jasné, tie rozhodnutia Súdnej rady a rozhodnutia, uznesenia sú predvídateľné. Tá debata už je predvídateľná, jerovnaká, už by sme mohli normálne brožúrku ohľadne toho nejakým spôsobom spraviť a bolo by to, bolo by to dokola to isté. Tak z môjho pohľadu áno, to, čo povedal Majo Fečík, je to vec via iuris, nech si čo urobí, ale zas na druhej strane, pokiaľ via iuris nejakým spôsobom skresľuje toto, čo som hovoril, že vôbec to neuvádza a vťahuje nás do nejakého toho politického boja, že urobím akože analýzu, kde absolútne to, čo sa, ja som teraz povedal, odignorujem rozlišovanie, ešte raz, kritika a čo nie je kritika, čo je útok a čo nie a vtiahne nás nejakého politického boja, tak proste mi nejakým spôsobom by sme na to reagovať, reagovať mali. Pokiaľ ide o tie moje vyjadrenia, ktoré tam boli citované, boli 2, ja som doteraz nepochopil, v akom, že prečo boli citované, bolo tam citované to, keď som hovoril o, alebo v podstate namietal, keď minister obrany tvrdil, že treba zrušiť Špecializovaný trestný súd? Ja to teraz tak zjednoduším, kvôli tomu rozhodovaniu ohľadne pána Bombica, kde ja som v podstate tvrdil, že je normálne, keď sa rušia súdy, však sme to zažili, súdna mapa, nemali by sa rušiť súdy kvôli tomu, že sa nám nepáči rozhodnutie, no, takže toto odcitovali a dával som to do súvisu s tým, že aj Krajský súd v Bratislave mal byť rušený zase z nejakého dôvodu, že sme tam korupčný a t d'. a čo sa nám tiež vtedy nepáčilo, takže ja som tvrdil, že áno, zrušiť Špecializovaný trestný súd, ale nie preto, ako rozhoduje, ale preto, že nepotrebný nedala via iuris žiaden súvis, že prečo práve toto vyjadrenie tam bolo citované? Dobré, tak neviem, rovnako tak moje vyjadrenie tam bolo citované ohľadne pána Rotha a mladého Sulíka, kde teda na jednej strane ja som kritizoval, že nám vyčítajú, že sa venujeme pánovi Rothovi, ktorý nemá žiaden vplyv na chod justície a na druhej strane nám vyčítali, že sme sa nevenovali pánovi Sulíkovi, tak ja som sa tam pýtal. Ani ten nemá vplyv na chod justície. Tak v čom je teda rozdiel medzi nimi? Tiež v tej analýze nevyplýva, prečo?

Akurát toto moje vyjadrenie tam bolo citované, či má vlastne tými dvoma vyjadreniami, či má chvália, kritizujú alebo nejakým spôsobom je to ich vec.

Aj to dobre. A ako vyzerá tá analýza? V podstate sú to, je to ako keby zostrihaný, zostrihané nejaké vyjadrenia časti členov Súdnej rady, ktoré neviem, za akých tam bol kľúč.

Pri niektorých teda problematických témach, ktoré sme tu preberali, nie je tam vôbec teda, už som to zopakoval, už som to hovoril a zopakujem to znova, nie je tam vôbec uvedené všetko, celá nejaká diskusia, keď už sa o tom bavíme, nie je tam uvedené ani prečo sa, si vyberajú niektoré prípady, tá via iuris a iné nie, prečo si vyberajú niektoré citácie členov Súdnej rady a iných necitujú, takže v podstate to vyčítajú nám, že podľa nich nemáme žiadnu nejakú metodiku posudzovania, to v podstate sami, sami nejakým spôsobom robia, takže aby som to uzatvoril, aby som nehovoril dlho, keďže už väčšina bola povedaná. Ešte raz, ten záver. Najhlavnejší via iuris bol, že posudzovanie bez kritérií, to nazvali ešte raz, kritériá máme, rozlišujeme, čo je útok a čo je kritika a v tom sa stále machame. Ja by som to tak povedal ešte raz.

Toto je naša pôda, čo je podľa nás útok a vtedy ho odsúdime, čo je prípustná kritika a vtedy môže byť bez ohľadu na to, kto to povie podstatné, že je to povedané verejne, že to môže ovplyvniť nejakú skupinu osôb nejakým spôsobom, takže kritériá máme, toto je to hlavné kritérium, žiadne kritériá a testy a SLP a t d'. používať nemusíme, lebo nie sme na to, aby sme lícovali kritériá, ktoré používajú súdy, nerozhodujeme o žalobách na ochranu osobnosti, ani trestné činy ohovárania, ani nič také nerobíme, t zn. toto my robiť nemusíme, ani s tými testami a práve naopak, ani to nie je naša nejaká starosť, aby sme suplovali súdy pri nejakých ochránach osobnosti, ale práve na to, aby sme, ešte raz to poviem znova, kultivovali tú diskusiu, aby sme jednoznačne povedali a znova a znova a znova, keďže sa to opakuje, že čo sa môže alebo čo, čo je normálne, roztrhajte v zuboch rozhodnutie a čo normálne nie je, netrhajte v zuboch toho sudcu len preto, že sa vám nepáči jeho rozhodnutie a to v tej analýze absolútne nie je. Ďakujem.

Rečník 6

Ďakujem. Faktická poznámka. Aj Šepružine.

Rečník 2

Ďakujem, ja len doplním to. Všetci sme sa podľa mňa zamýšľali, čo bolo cieľom tieto analýzy, ja som to zhodnotila v mojom vstupe, že podľa mňa skritizovať, o ne, skritizovať, o nálepkovat tých členov Súdnej rady, ktorí nie sú podľa gusta tejto mimovládnej organizácie. A Peťo sa pýta, že aký kľúč použili na to, keď vyberali citácie z jednotlivých vyjadrení konkrétnych členov Súdnej rady? Napadlo ma, napadlo mi správne, že som kľúč našla? Spomínate si? Neviem, kto tu vtedy sedel. Ako sa člen rady via iuris a člen Súdnej rady, advokát Andrej Majerník pri jednom zasadnutí vyjadril. Na stream nstream a na kameru na nás, čo sme sedeli v poradí, Šamko, ja Dudzíková Kosova. Niekde tu povedal, ja tu sedím, ja nie som sudca, ja sa na vás pozerám každé zasadnutie a rozmýšľam, komu by som sa vám zveril, aby ste o mne rozhodovali.

Toľko. Ďakujem, Peter Bebej.

Rečník 1

No pokiaľ ide o samotnú analýzu, prečítal som si ju, myslím si, že v základných rámcoch neprekračuje medze kritiky, už je druhá vec, či z tých jednotlivých výrokov a z tých prijatých uznesení je správny záver, ktorý vyvodili, ale nejaké základné logické pochybenie vyvodzovania tých záverov, ktoré vyvodili, tam nejako nenachádzam.

Bolo vyčítané, že vlastne analýza sa zaoberá určitým obdobím, myslím, že to bolo od septembra 2023. Ja nemám septembra 2023. Ja nič nemám proti tomu. Keby sa zaoberala obdobím, dajme tomu ešte 2 roky späť, trebárs aj od určitého dátumu, dajme tomu, kedy sa stala. Ján Mazák predsedom Súdnej rady a aby to spravila rovnako kriticky, aby to spravila s rovnakým uhlom pohľadu, s rovnakým použitím metód a zamerala sa presne na tie otázky, na ktoré sa zamerala. Nebude mať s tým nič. Nevie, či je taká potreba, že by sme doporučili alebo nie, ja osobne s tým žiadny problém nemám, pokiaľ ide o jednotlivé výroky z pohľadu na adresu sudcov, z pohľadu rôznych subjektov nepopieram. Obsah je veľmi dôležitý, ale ja sa snažím vždy rozlišovať a nemyslím si, že keď dvaja povedia to isté, to isté.

Určite najviac sa ma dotkne taký istý výrok, keby som mal, by som povedal, rovnaký obsah výroku, ktorý by mohol byť zasiahnutím do statusu sudcu, keď taký výrok povie sudca na sudcu alebo bývalý sudca na sudcu. Lebo ako môžeme chcieť od niekoho, aby dajme tomu verejnosť bola kultivovaná, keď sami voči sebe nie sme kultivovaní?

A tam by som ešte rozmýšľal a nadviažeme aj na ten ďalší bod, čo budeme mať. Ešte aj tam by som možno mal nejakú hierarchiu, keď to robí niekto, kto bol na vrcholných pozíciách justície dlhé roky. Na tých najvyšších priečkach.

Možno na druhé miesto by som dal v tom pomyselnom rebríčku, ale tiež nie výrok každého.

Rečník 4

Politikov.

Rečník 1

Určite na tých politikov, ktorí majú dosah na sudcu. Myslím tým predovšetkým ministra spravodlivosti, člena vlády, premiéra, ktorých výroky, by som povedal, môžu byť potencionálne, ak by boli rovnakého charakteru nebezpečnejšie, ak by takýto výrok vyslovil iný predstaviteľ štátu. Určite ešte dajme tomu prezidenta, by som spomenul v tejto súvislosti alebo iného vrcholného predstaviteľa výkonnej moci. Možno na ďalšom rangu by som mal ostatné právnické povolania, lebo vlastne všade platí nejaký etický kódex a mali by vedieť, ako sa majú vyjadrovať. Možno ešte na nižšom rangu by som dal novinárov, youtuberov a podobný segment, ktorý vlastne dokáže ovplyvniť verejný priestor a potom snád by som dal ich ostatných tiež možno v nejakej hierarchickej štruktúre. Takže dôležitý je obsah, ale dôležité je aj to, kto to povie.

Ešte v tomto smere nesúhlasím s tým, čo vravel Peťo Šamko, ale, a ešte poviem jednu vec. Ja sa snažím vždy rešpektovať uznesenia Súdnej rady, ktoré Súdna rada prijala, aj keď nie za každé z uznesení som hlasoval. Aj v tom vidno, že každý z nás nerozmýšľa identicky a každý má nejakú, každý má nejaké svoje vnútorné nastavenie, zvažuje zo svojich, zo svojho uhla pohľadu, zo svojich životných skúseností v určitých situáciách. A ja tiež nie za každé

uznesenie som hlasoval, ale ak som bol prehlasovaný, ak bol iný názor, tak samozrejme to rešpektujem, preto mám rešpekt aj voči iným, ktorí sa kriticky vyjadria k akýmkoľvek rozhodnutiam Súdnej rady a pokiaľ ide o vystúpenie Maja Fečíka, s týmto, čo povedal, sa v plnom rozsahu stotožňujem.

Rečník 4

Ďakujem.

Rečník 6

Ďakujem. Faktická poznámka. Peter Šamko.

Rečník 1

Ja len chcem povedať, že mne sa toto nepáči, že by sme si mali urobiť nejaký zoznam závadových osôb alebo zoznam osôb, ktoré môžu hovoriť alebo teraz nehovorím o kritike, lebo sme to rozlišovali, útoky a kritika, ktorí môžu útočiť vo verejnom priestore na sudcov a tí, ktorí nemôžu. To, čo hovoril kolega BeBe, je podľa mňa presne to, aby sme si my vytvorili nejaké sito, nejaké umelé sito, urobili si poradie toho, títo, na týchto reagovať budeme a na týchto reagovať nebudeme, lebo proste to nie je nejakým spôsobom zaujímavé, ak niekto osočí nejakého sudcu a povie, že korupčný alebo nejako rozhodol nejakým spôsobom alebo ho vulgárne osočí alebo bude dávať iné nejaké motívy a bude to vo verejnom priestore a dá to novinár nejaký alebo novinár bude citovať mimovládnu organizáciu, herca, blogera, hocikoho a bude to vo verejnom priestore, tak ja si myslím, že toho sudcu to rovnako nejakým spôsobom hnevá, ako keď to povie politik alebo poslanec a dá sa to do verejného priestoru, takže my, aby sme mávli ruku a povedali, že a síce to čítalo 100 000 ľudí, ale veď to povedal len nejaký Jožko mrkvička, to je nezaujímavé, nie je v zozname našich osôb, tak sa tomu nebudeme venovať, ale ak by bol poslanec síce poslanec, ktorý nikto o ňom nevie, nikdy ho nikdy nepočul, ale tento povedal, tak tomu sa už venovať budeme. No mne sa toto nepáči, že by sme mali chrániť alebo chrániť alebo kultivovať diskusiu ohľadne útokov na sudcov podľa toho, že či to povie niekto politického spektra alebo to povie len nejaký novinár, ktorý má len záhorácke noviny a tam dopisuje to, takže ja myslím, že nejaký zoznam závadových osôb alebo niečoho nejakých, ktorí si môžu dovoliť útočiť na sudcov, ktorý nie, by sme vytvárať nemali. Ďakujem.

Rečník 6

Ďakujem. Faktická poznámka. Dana Jelinková.

Rečník 7

Ja si dovoľm citovať z deklarácie, ktorá bola prijatá v Rige, o ochrana ochrany proti hrozbám právneho štátu, kde bolo aj naše zastúpenie v zložení, pani podpredsedníčka, pán profesor Lalík, bod číslo 14 a 15. Súdne rady musia neustále bdieť, aby včas identifikovali akékoľvek ohrozenie nezávislosti súdnictva a akýkoľvek vývoj, ktorý by mohol viesť k narušeniu právneho štátu. Čiže dávam do pozornosti slová včas.

Rečník 4

Akékoľvek.

Rečník 7

Pätnásty bod Súdnej rady. Musia preukázať vodcovské schopnosti a odvahu, musia konať bezodkladne a využiť všetky prostriedky, ktoré majú k dispozícii. Môže to zahŕňať vydávanie právnych stanovísk, vystupovanie v mene súdnictva, získavanie verejnej podpory pre sudcov, spoluprácu s ostatnými štátnymi orgánmi a upozorňovanie inštitúcií EÚ a justičných orgánov. Na svoje ťažkosti. Na naše ťažkosti sme upozornili naposledy začiatkom októbra tohto roku na stretnutie európskej siete súdnych rád, kde som deklarovala, že stav vlastne nenávisti a prekročenie hraníc vecnej prípustnej kritiky na Slovensku je alarmujúci. A to nielen voči predstaviteľom súdnej moci, ale aj členom Súdnej rady za výkonných mandátu.

Rečník 6

Ďakujem, Marián Pečík, faktickou poznámkou, reakcie na faktické poznámky, nie faktická poznámka na Petra Bebeja, pardon.

Rečník 12

Tak ja si myslím, že ten sudca by mal byť v sebe aj určitú mieru tolerancie k takým výrokom účastníka konania, ktorý do toho vyjadrenia spojeného s neúspechom konaní zhmotnil aj nejaký atak a vedieť sa povzniesť na tie osobné útoky, nakoniec aj na moju osobu boli útoky, bolo to aj v monitoringu. Peter sa ma na to pýtal. Môžem odcitovať? Sudca Fečík zriadil svoju sudcovskú integritu a vlastnú odbornosť. Bla, bla, bla. Som ideologicky tmar v talári, nikomu som to nehlásil, viem s tým žiť, takže nie podľa mňa vždy potrebné nejakým spôsobom hneď bežať nabubo na Súdnu radu najmä preto, aby sa to pro futúru nezneužívalo ako nejaká možnosť pre vylúčenie sudcu z podobných konaní s podobnými účastníkmi, takže ja v tomto rozsahu vidím v zmysle tej argumentácie, čo povedal Peter K.

Rečník 6

Ďakujem Martin Bezák, potom ja.

Rečník 12

Ďakujem za slovo, pani predsedníčka. No asi všetko, čo malo byť povedané, už povedané bolo. Ja chcem uviesť len jednu vec, že ja nevidím vôbec, alebo nevidel by som, poviem, možno lepšie, žiadny dôvod na to, aby sa Súdna rada vyjadrovala k nejakým stanoviskám, analýzam alebo akýmkoľvek iným výstupom nejakého súkromného subjektu a už vôbec nevidím dôvod na to, aby si členovia Súdnej rady museli obhajovať na zasadnutí výroky, ktoré teda uviedli v tomto postavení, s tým sa asi stotožňujem s kolegom Mariánom Fečíkom a s jednou teda významnou poznámkou. Nevidel by som na to dôvod v prípade, ak by nešlo o súkromný subjekt, Občianske združenie, ktoré sa snaží ovplyvňovať teda mienku laickej verejnosti na to, čo si má myslieť o súdnictve, ako má to súdnictvo hodnotiť, kto sú správne a kto sú nesprávni predstavitelia toho súdnictva alebo Súdnej rady v takomto a v takomto prípade si myslím, že teda je na mieste teda sa k takýmto výrokom vyjadriť. Každý v demokratickej spoločnosti si môže vyjadriť svoj názor slobodne ako chce, o to viac to platí v prípade, ak si vyjadruje svoj názor na správu vecí verejných.

Ak to však robí, mal by tak robiť spôsobom, ktorý nepodkopáva vieru občanov. Teda v inštitúcii štátu, čiže vrátane teda súdov a Súdnej rady. Ak niečo vydáva za analýzu, malo by

to byť analýzou. Nie sa to iba tváriť ako analýza, malo by z takéhoto dokumentu vyplývať, na základe akej metodiky je ten dokument spracovaný a prečo teda sú obsahom toho dokumentu iba tie okolnosti, ktoré jeho obsahom sú. Poďme sa teda pozrieť na to, akým spôsobom Občianske združenie via iuris spracovalo tú tzv. analýzu a aké metódy pri nej použilo, resp. nepoužilo. Ešte predtým, než tak začnem tieto okolnosti, sa stotožňujem. S kolegom Petrom Šamkom. Myslím si, že občianskemu združeniu via iuris úplne uniklo. Čo je podstatou Súdnej rady? Aké je postavenie Súdnej rady a aká je úloha Súdnej rady? Súdna rada nie je súd, t. zn. že ťažko od Súdnej rady možno požadovať, aby sa ako súd správala pri celovom rokovaní, to je to isté, ako keby ste požadovali od Národnej rady Slovenskej republiky, aby hlasovala o bodoch svojho programu. Tak ako Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje, aby svoje hlasovanie odôvodňovala a t. d'. zákon o Súdnej rade jednoznačne ustanovuje, ktoré uznesenie a z akého dôvodu je Súdna rada povinná, okrem výroku aj odôvodní správne. Aj kolega Šamko poukázal na toto. Je prvé, čo ma zaujalo na tej analýze, že via iuris teda viackrát v tej analýze zdôrazňuje, že Súdna rada nie je súdom, to je konštatovanie, ktoré je pravdivé, ktoré je skutkovo aj právne správne, na ktorom sa asi všetci zhodneme, no ale.

Konštatuje tak iba v prípade, ak potrebuje teda ukladať nejaké domnelé povinnosti Súdnej rade, v tomto prípade povinnosť povinnosti alebo teda keď chce, pardon, kritizovať Súdnu radu, pretože vlastne tým, že ju ako keby vyníma z toho diapalzónu súdnych orgánov, tak na základe toho s odkazom na judikatúru SLP. Via iuris tvrdí, že musí ako teleso a jednotliví jeho členovia podliehať väčšej miere kritiky. No ale pokiaľ teda na druhú stranu chce teda Súdnej rade ukladať nejaké domnelé povinnosti, ktoré sa nazdáva, že Súdna rada má, tak vtedy zrazu ho stavia alebo Súdnu radu stavia do pozície teda súd, čiže chce, aby Súdna rada vydala nielen teda uznesenie, ktoré bude mať výrok, ale aj uznesenie, ktoré bude mať odôvodnenie, v ktorom bude zhrnuté, ktoré bude, ktoré odôvodnenie teda bude obsahovať konštatačnú časť, v ktorom bude uvedené. Ako Súdna rada teda zisťovala skutkový stav, ako prebiehalo konanie pred ňou, aké dôkazy vykonala, čo z tých dôkazov vyplýva, aké ustanovenia zákona použila na právne posúdenie takto zisteného skutkového stavu a následne urobila nejakú skutkovú a právnu analýzu na základe teda judikatúry SLP, ktorú SLP vydáva alebo vydal vo veciach teda slobody prejavu a ako teda vo veciach ochrany osobnosti, čiže to je, to je 1 z takých príkladov absolútnej ako keby nekonzistentnosti tej analýzy, absolútneho nedostatku metodiky tej analýzy, ako keby účelového používania niektorých argumentov, ak teda už teda sa bavíme o tom, že via iuris chce, aby sme takto postupovali, tak teda aplikujeme rovnaký meter aj my na via iuris, keď sa o nej bavíme, kto hovorí o Súdnej rade? Hovorí to Občianske združenie, to samo osebe vytvára tomuto subjektu vysokú legitimitu kritizovať teda orgány štátu alebo orgány ústavné, pretože jednoducho, ak o sebe tvrdí, že sa zaoberá touto problematikou alebo že sa zaoberá problematikou súdnictva, tak je to legitímne, ak to robí takým spôsobom, akým som to opísal.

K tomu ale treba jednoducho pripísať aj iné okolnosti, ktoré tu už boli pomenované. Toto Občianske združenie teda jednoducho neni, nemožno považovať za nezávislé, vyplýva to aj z tej analýzy, pretože jednoducho, jednoducho oni sami tam napr. vyhodnocujú, ako objektívne Súdna rada hodnotila ich vlastné výroky, takže asi z tohto pohľadu jednoducho nie je možné posudzovať túto analýzu za nepredpojatú, za nestrannú. Zároveň, ako to už bolo uvedené v orgánoch tohto občianskeho združenia, sú osoby, ktoré boli členmi Súdnej rady, ktoré tvorili

nejaké názorové spektrum Súdnej rady inými členmi Súdnej rady, ktoré v nej momentálne sedia a s ktorými, s ktorým sa nestotožňovali, hej? Čiže to si treba povedať. Zároveň ide teda o Občianske združenie a ja ten pojem Občianske združenie nepoužívam vôbec, aby to neznelo pejoratívne alebo dehonest, proste oni sú naozaj Občianske združenie, hej? Čiže ja ho používam úplne teda v neutrálnom, neutrálnom teda ponímaní, čiže je to zároveň Občianske združenie, ktoré ako to už aj kolegyne, pani predsedníčka, aj pani podpredsedníčka, veľmi detailne pomenovali a ja to nebudem opakovať, lebo považujem to za stratu z času, ktoré mlčalo vo všetkých tých otázkach, ktoré sa týkalo, týkali súdnictva v období 2020, 2023, v období, kedy to na Slovensku vyzeralo ako v Brazílii, za vlády vojenskej junty, proste jednoducho húkali tu húkačky. Sudcom ráno vykopávali dvere. Vieme všetci a ja nemám rád tento pojem, že vieme, všetci to používajú niektoré médiá alebo to vám zasera to, že nemáte argumenty, hej? Ale videli sme to aj na rozhodnutiach na našom zasadnutí Súdnej rady, vidíme to na súdnych rozhodnutiach, ako tie konania voči tým sudcom nakoniec všetky dopadli alebo dopadajú, hej? Čiže vtedy vlastne Občianske združenie via iuris absolútne mlčalo. Myslím, že kolegyňa Dzuzíková to aj spomínala, že si, ja som si rovnako ako ona pozeral ich stránku, lebo ma zaujímala teda, že akým spôsobom oni referovali tieto záležitosti tohto obdobia, no nereferovali od nich absolútne nijak, akurát sa snažili, presne tak, tam bolo ten článok, kde jednoducho opisujú exministerku Kolíkovú ako proste najaktívnejšiu ministerku, ktorá je pre nich top, potom tam sa preberajú agendu vtedajšiu špeciálneho prokurátora, prečo treba zrušiť § 3, 63 a podobné záležitosti, ale kritika vlastne postupu súdom v tomto období je nulová proste, takže to si treba tiež uvedomiť. To bolo obdobie, kedy nielen sa tu diali tie veci, ktoré tu už boli pomenované, konkrétne odcitované mojimi predrečníkmi, ale to bolo obdobie, kedy aj novinári proste to podporovali, že to naozaj vyzeralo ako proste nejaká, ako akcia nejakej vojenskej junty, že nielen, že sa tu vyrážali dvere sudcom, ale to, ale novinári to vypisovali články a nebudem menovať, lebo jednak si to nezaslúžia a jednak všetci vedia o kom aj vrátane o kom hovoríme.

Novinári pomenovali, že komu by ešte bolo potrebné vykopnúť tie dvere proste a kto to môže v najbližšej dobe očakávať, hej? Čiže. A ohľadne tohto obdobia, keď sa bavíme o tom, kto hovorí, to píše tú analýzu. Občianske združenie via iuris nepovedalo pol slova. Ďalej, o kom sa hovorí, to už som zmienil, čiže hovorí to, hovoria to Občianske združenie, v ktorého štruktúrach riadiaciach sú ľudia, ktorí sa tu nestotožňovali práve názormi tých členov Súdnej rady, ktorých teraz tou analýzou pripizujú a čo sa hovorí, to už tu tiež bolo zmienené, keď už teda Občianske združenie via iuris tak strašne chce, aby sme používali judikatúru SLP a tento test. Tak hovorí sa tu o období 2023 2025. Ja rovnako aj v tomto smere sa stotožňujem s kolegom Mariánom Fečíkom, že je vyslovene na občianskom združení via iuris, akým spôsobom si bude čo analyzovať a aké obdobie si vymedzí, lebo nevymedzí. To by bolo všetko v poriadku, len zas ide o nejaký výstup, ktorý má byť objektívnou kritikou konania Súdnej rady, je potrebné si uvedomiť, že Súdna rada je ústavné teleso, my tu nie sme akože, že my, to je, to je to, čo sme, čo som spomínal v tom čase pri odvolávaní pána prof. Mazáka z funkcie predsedu Súdnej rady, že si netreba myliť, akože máme tuná nejakú britskú korunu, ktorá je večná a v nej sa iba striedajú proste tí panovníci, hej? A to je aj Súdna rada súdna. Keď chcete kritizovať Súdnú radu, tak musíte kritizovať jej pôsobenie v čase celom, hej? Tzn. že není možné povedať, že my ju budeme kritizovať iba za obdobie, keď tam je Fero, Jožo

a Marek, ale za toto obdobie už ju kritizovať nebudeme, lebo krit. Kritizujem Súdnu radu, nekritizujem jej zloženie, hej? Čiže asi tu bolo aj pomenované, prečo to bolo tak robené, pretože ak by sme zahrnuli to obdobie spred rokov 2023, tak ten výsledok tej analýzy by bol asi diametrálne odlišný, než aký sme si tu mohli teda dnes zreferovať, aby som mojich slov, tých kolegov zo Súdnej rady nezdržiaval? Už len veľmi v stručnosti, na záver som si pozrel teda, lebo som sa, ako už aj kolegyňa pružne zrn spomínala vo svojom teda vyjadrení alebo vystúpení, som tam zmieňovaný a ja, mňa teda, ja ako veľmi zaujímalo, že teda v akých súvislostiach som tam zmieňovaný a vlastne je to spôsob úplne rovnakému poznaniu ako kolega Šamko, že sú tam citované nejaké 2 moje, 2 moje teda články týkajúce sa, týkajúce sa, teda jednak vyjadrení, nepravdivých vyjadrení pani doktorky Javorčíkovej, ku ktorým som musel zaujať nejaký postoj, lebo jednoducho ma obviňoval z toho, že som ako člen Súdnej rady teda spochybňoval nezaujatosť konkrétneho sudcu, to jednoducho bol aj potom predmetom rokovania Sudcovskej rady Mestského súdu Bratislava 1, kde dotknutý Navrhovateľ potom zistil, že tie návrhy, tie výroky, pre ktoré sa mala zaujať sudcovská rada MSB a jednak stanovisko sa vôbec nepovedal, hej?

Napriek tomu pani doktorka Javorčíková napísala, že Sudcovská rada MSB A1 neposkytla tomuto sudcovi ochranu, ona mu ju ani poskytnúť nemohla, keďže navrhovateľ zobral ten návrh vtedy, lebo zistil, že vlastne chce, aby bol odsúdený. Mojej výrok, ktoré som vôbec nepovedal. A druhá, tá druhá, k tomu sa nechcem ja bližšie venovať, to ani nie je podstatné pre prerokovanie tohto bodu a druhá, druhé vyjadrenie moje, ktoré je tam citované, sa týka mojej reakcie článku šéfredaktora Denníka N, kde, kde vlastne sa snažil verejnosti tento novinár prezentovať, aká je Súdna rada zlá, ako, ako zakazuje vyslovovať slobodne názory, ako šikanuje ľudí. AT, tak som sa k tomu vyjadril a objektívne som zhrnul, zhrnul teda, že čo Súdna rada postupuje, keď zaujíma svoje stanoviská k jednotlivým útokom na sudcov a že tie jeho závery, ktoré tam uviedol, nemajú s realitou absolútne nič spoločné. A že jednoducho slúžia iba na to, aby to nejakým spôsobom dehonestoval Súdnu radu, aby dehonestoval Súdnu radu v jej súčasnom zložení. Čo prečo teda som dospel k rovnakému poznaniu ako kolega Šamko? No pretože oni sú tam citované a následne potom, ako je tam neviem koľkých stranách, ako keby parafrázované judikatúra SLP sa teda tí hodnotitelia alebo tí spracovatelia tej analýzy týmito mojimi výrokmi vôbec nezaoberieme, čiže ja neviem, že či ako my ich vytýkajú, ich kritizujú alebo čokoľvek, nie je to z toho vôbec zrejmé.

A úplne na záver, čo by som chcel povedať, že asi najviac absolútnu nedostatočnosť nejakej metodiky a vôbec ako keby kvalitu tejto analýzy definuje nasledujúce, teda nasledujúca časť, odcitujem teda tej analýzy, bude to veľmi stručné, kde teda sa uvádza, citujem, návrhy uplatnenia niektorých objektívnych kritérií odznali pri diskusii v prípade vyjadrení Štefana Harabina na sudcov príslušných v jeho rámci. Člen Súdnej rady Martin Bezák navrhol vziať do úvahy rozdiel medzi osobami verejného záujmu, ktoré definoval tým, že pôsobia vo verejnom priestore a majú väčší mediálny priestor.

Verejný a mediálny priestor však nenamietať v prípade vyjadrení influencera Filipa Sulíka, či ministra obrany Roberta Kaliňáka. Tu by som chcel len podotknúť, nad tým svoje vystúpenie uzavriem, že vyjadrenia ministra obrany Roberta Kaliňáka a influencera Filipa Sulíka prerokovávala Súdna rada na zasadnutí, ktoré sa konalo dňa 14. 10. 2025 a na tomto

zasadnutí som ja prítomný nebol. Takže toľko len ku kvalite tejto analýzy. Ďakujem veľmi pekne.

Rečník 6

Ďakujem, faktická poznámka, Dana Jelinková, potom do rozpravy, ja.

Rečník 7

Mám 3 krátke poznámky. Ďakujem. Dávam do pozornosti, že vo vzťahu k tomu, že nie sme súd a akým spôsobom môžeme realizovať slobodu prejavu, 5, Ústavný súd už x krát povedal, ako máme, že prečo nie je odôvodnenie, odôvodnenie z výsledkov rozpravy a v rámci rozpravy môžeme použiť aj prostriedky, nejaké kapciózne sugestívne otázky, napr. keď tu sedí uchádzač, potrebujeme ho trochu dostať do úzkych, aby sme vedeli, ako ide reagovať a t d'. čiže to sú základné veci, ktoré predpokladám, že netreba vysvetľovať niekomu, kto sa má venovať Súdnej rade systematicky 20 rokov. No potom tu mám. Nie je to len hocikaký názor, hocikaká analýza, ja sa stavím o tú zmrzlinu, ktorú si vychutnávali bývalá pani ministerka spoluautorkou tohto materiálu, že táto analýza pôjde k správe o právnom štáte za rok nasledujúci, aby sa podkopala autorita našich vyjadrení a aby sa podkopalo to naše postavenie, ktoré sme získali vďaka tomu, že sme si dovolili ohradiť sa k správe o právnom štáte spred dvoch rokov, dali sme, obsiahli, neviem, 20 stranový materiál. Čiže ja si myslím, že to je súčasť niečoho väčšieho a že to nie je len tak, že zrazu niečo vzniklo, čiže preto je dôležité na to reagovať. To nie je len tak, že sa to tu objavilo a zajtra to nebude a ešte mám 29 sekúnd, tak ich využijem na to, že via iuris nás na svojom webovom sídle facebookovom pochválilo 1 jedinýkrát, a to bolo pri voľbe predsedu Najvyššieho súdu, kde pochválili aj pani predsedníčku Súdnej rady vo vzťahu k manažovaniu vypočutia alebo tak, ak si správne pamätám, nielen Súdnu radu, ale aj teda vedenie a verím teda, že pri hodnotení práce Súdnej rady sa nezabudne na toto. Nie, nebude sa devalvovať tento hodnotiaci úsudok a pokiaľ som ja reagovala vo vzťahu k pánovi autorovi Hanušovi na postoj, kde sa snažil vlastne zašpiniť toto vypočutie niečím, tak, tak som to musela obhájiť.

Rečník 6

Pardon. Ďakujem.

No skúsme sa baviť do mikrofónu. Takže takto, pokiaľ ide, poprosím, pokiaľ ide o to, že nereagovala. Via iuris v minulosti 1 z príkladov, Ján Mazák v jednom rozhovore tých rozhovorov bolo veľa.

Povedal. Sudcovia si zvolili do Súdnej rady zlo.

Hovoril o tom, koho si zvolili a že si to zvolili sudcovia via iuris, čo?

Rečník 4

Nič?

Rečník 6

Pokiaľ hovorí Dana Jelinková o tom, že toto sa objaví v práve o právnom štáte, veď o to ide v každej správe o právnom štáte. Máte pod čiarou zoy a via iuris.

Ja chápem, že trochu znervóznela via iuris, pretože v ostatnej správe o právnom štáte, kde je jediný, kto namietal zmenu v disciplinárnych senátoch, už nebolo. Už Európska komisia po výmene eurokomisára pre spravodlivosť. Už to nie je Didier Reynders, ktorý bol vzácnym priateľ Jána Mazáka, ako nám to tu raz povedal na zasadnutí, už je to iný pán, odkedy sa vypracovala tá správa o právnom štáte 2 5, už to nebol Didier Reynders. Nebudem teraz hovoriť o tom, za čo je stíhaný a pranie špinavých peňazí. Platí prezumpcia nevinu, ale ani o tom sme sa nedomysleli, čo sme sa domysleli o Burkových sudcoch.

Tak už nehrá prím v tej správe via iuris, už je tam len povedané, niektorí pod čiarou, tí, niektorí, ktorí mali obavy z toho, že disciplinárne stíhanie je v neprospech sudcov. Bola zoya a via iuris. Nemusím si tú správu ani otvárať, viem to napamäť, že to tam je. Takže via iuris mala obavy, aj si to pamätám preto, lebo som reagovala aj na to tvrdenie Jána Mazáka, že sudcovia si zvolili zlo, to je 1 z tých tlačových práv, ktoré som si dovolila sama vydať. Tuší via iuris, že všetko, čo urobím, o tom, viete, že vám posielam denne toľko mailov, že podľa mňa vás už otravujem, keď dnes, keď sa nestretnem, netuší. Pýtali sa, to, mali snahu, nemali. Ja som musela hovoriť o tom, že písala som pred novelou MPK všetkým sudcom na Slovensku e mail, keď sa išlo meniť disciplinárne stíhanie, nech nám pošlú všetky ich pripomienky, buď si ich osvojíme, konkretizujeme tie, čo sme si neosvojili, dali sme ako všeobecnú pripomienku na záver, nikto 1 400 sudcov nenapísal jedinú obavu plánovanej zmeny vo fungovaní disciplinárnych senátov.

No tak sa podme pozrieť na to.

Či a kto selektoval, keď sme sa vyjadrovali k útokom na sudcov, rok 2 3.

18. 4. 2 0 2 3 sme dávali stanovisko k mediálnym útokom na sudcu Branislava Harabina. Poviem vám, ako dopadlo hlasovanie, nieže by bolo z našej strany vyčítané tomu, kto ako hlasoval, ale keď nám je vyčítané, že sme neobjektívni, že sme jednostranní, že sa nevyjadrujeme ku všetkým útokom, tak práve preto prečítam výsledok hlasovania. A čo je väčší príklad toho, keď prečítam ten výsledok hlasovania, že hlasujeme v situácii a dáme na zasadnutie bod programu, ktorým niekto útočí na osobu Branislava Harabina a to, že dneska máme už druhýkrát na programe to, že jeho otec Štefan Harabin útočil na iného sudcu.

My sa vieme odosobniť, vieme byť objektívny, meno nie je podstatné a kto tu vtedy sedel? V tom apríli 2 3? Tam som sedela, kde sedí buď Dana alebo Peťo Bebej oproti mne. Andrej Majerný, Katarína Javorčíková, Ludvík Bradáč. Povedala som, skúste zabudnúť na to meno, skúste zabudnúť na to, že sa volá Branislav Harabin, je to sudca, je tam osobný útok na jeho, na neho, nie na to bol oveľa ťažšej situácii, lebo to rozhodnutie bolo v režime utajenia. To bola domovka na toho dôchodcu, čo mal napísať pani Jančkárovej, nemohol urobiť ani ťuk do médií, nemohol sa vyjadriť. Skúste zabudnúť na to, že je to syn Štefana Harabina, lebo nič iné nebol dôvod. Nezabudli. Ja vám prečítam výsledok hlasovania za toto uznesenie hlasoval.

Za hlasoval Peter Bebej, Lucia Berdistová, proti Elena Berthotyová, zdržal sa Ľudovít Bradáč, zdržal sa Peter Farkaš za Ján gangžala, zdržal sa Katarína Javorčíková, zdržal sa Dana Jelinková Dudzíková za Marcela Kosová, za Ľuboš Kunay, za Andrej Majerník proti, Ján Mazák proti Lajoš Mesároš, zdržal sa. Eva Mišíková za Katarína Pramuková za Petra Príbelská za aj šéf Pružinec, Eren, za Alena Svetlovská. Za to bol apríl 2 0 2 3. Dokonca Ján

Mazák dal odlišné stanovisko aj s Jánom Gangžalom. Vy si na stránke Súdnej rady. Október 2 3. Žiadny verbálny útok, streľba na sudkyňu, čo sme museli urobiť? My sme museli urobiť členovia Súdnej rady. Začali sme aj šéf Pružiecník Peter Šamko, Dana Jelinková Dudzíková a ja sme pripravili vyhlásenie k streľbe na sudkyňu Pčkárska sudkyňa, kde postupne sa pridali ďalší siedmi členovia, ale nepridal sa Ján Mazák, nepridala sa Lucia Berdistová, nepridal sa kanžala, ani Ľudovít Bradač, Ľudovít Bradač napísal e mail, že čo si to tu dovoľujeme. Veď ona porušila všetky svoje povinnosti, išla nad rámec svojich povinností, nemala tam čo robiť Péčková sudkyňa, ktorá si plnila svoju ústavnú kompetenciu a zákonnú a išla za účastníkom, či ak to voláte v poručenských veciach.

Rečník 9

Ako.

Rečník 6

Zhliadnuť, toto písal v maily, zoberte, neviem, komu to písal, zober ten svoj hlas k tomu späť, prosím pekne. November 2 0 2 3. To je to vyjadrenie advokáta Petra Kubinu a Eštoka, ktoré nebolo schválené, o tom sme sa bavili, nebolo schválené preto, lebo na Kubinu sa nestiaha 10. 12. 2 0 2 4. Mediálne útoky na sudkyňu Vieru Hadravtiovú, Peter Kubina, novinár, Denník N, spojenie s fašizmom, útok na sudkyňu, poďme len rok 2 5. Stanovisko Súdnej rady k útokom Štefana Harabina útočil na sudcov Krajského súdu v Bratislave 18. 2. stanovisko Súdnej rady k verbálnym útokom na sudcu Petra Pulmana, organizácia Mier Ukrajine, vystúpenie Roberta Rotta 16. 4. 2 0 2 5. Stanovisko Súdnej rady k verbálnym útokom na sudkyne Violu Takáčovú, Ivanu Šlea, Ivanu Šlesárovú, Darinu Legerskú a Ivetu s. Stopkovú. Info vojna. Martin Daňo 2 1. 5. 2 0 2 5 hranice prípustnej kritiky. Realizovali sme, preberali sme to uznesenie prijaté, išlo o vyjadrenie Eduarda Burdu.

Rečník 9

Radoslava Procházku.

Rečník 6

Ako čo? My sa, koho my selektujeme? 18. 6. 2 0 2 5? Verejné vyjadrenie Matúša Šutaja Eštoka na Facebooku, zverejnený status Roberta Fica na Facebooku, stanovisko Súdnej rady k verbálnym útokom na sudcu Milana Cisarika, prijaté uznesenie 18. 6. 2 0 2 5 dehonestovaniu Súdnej rady k dehonestovaniu Súdnej rady Slovenskej republiky a sudcov poslancami Národnej rady Plaváková.

Rečník 4

Kolíková.

Rečník 6

13. 8. 2 0 2 5 k policajnej akcii Búrka v nadväznosti na výsledok zastavenia trestného stíhania, kde sme presne hovorili, Haitová Doláková, zastavené trestné stíhanie, útoky na sudcov od momentu, keď boli vzatý, nerešpektovanie prezumpcie nevinu 14. 10. útoky na sudcov v nadväznosti na podanie predsedníčky správneho súdu v Bratislave. Výroky Kaliňáka, Filipa Sulíka, 19. 11. 2 0 2 5, stanovisko k mediálnej, a to sme dneska a máme ešte

d'alších dvoch, keď skončíme tento bod, to je stanovisko k verbálnym útokom na sudkyňu Simonu Stahovcovú a Adamahradského, ako som povedala, kto si všimol s Timmonu Stahovcovú?

Rečník 4

My?

Rečník 6

Takže nech mi tu niekto nehovorí o tom, že my sme to zlo, ktoré si zvolili tí sudcovia, ktorí tým pádom musia byť zlo, lebo dobro si zlo nezvolí a my sme tí neobjektívni. Pestrý, pestrý zoznam útočníkov. Akože pardon a presne ten príklad Branislav Harabin, Štefan Harabin, nedokázali sa preniesť cez to meno, nedokázali, nedokázali objektívne vyhodnotiť útok na osobu sudcu, lebo Harabin. A ešte Pružinec.

Rečník 2

Faktická a musím dodať, okrem toho, že Javorčíkova Bradáč hlasovali vtedy proti, tak oni dokonca hlasovali, lebo ten bod programu sme podali my, v ten deň sme ho navrhli, myslím Kosova je Linkova, ja a neviem, či aj Peťo Šramko, to je 1. A oni dokonca, keď sme schvaľovali program toho zasadnutia, hlasovali proti programu zasadnutia z dôvodu, že tam bol tento návrh, aby sme odsúdili útoky na Branislava Harabina. Musela som to povedať. Ďakujem.

Rečník 6

Ďakujem. No máme 15, 5 1. Do rozpravy už nie je nikto prihlásený, ešte máte poslednú šancu, dobre, ukončujem rozpravu a dávam nám 9 minút na to prestávku a dohodneme sa, či, akým uznesením budeme, uzavrieme tento bod, dobre, takže prestávka. Pokračujeme v prerušenom zasadnutí Súdnej rady Slovenskej republiky, sme stále v bode 2 4. Stanovisko Súdnej rady Slovenskej republiky k materiálu vypracovanému Evou Kováčekovou a Petrom Čurošom z via iuris. Rozprava bola ukončená, predkladám návrh uznesenia, konštatujem, že zasadnutia sa už nezúčastňuje. Zuzana Čížová a Tomáš Lalík.

Súdna rada Slovenskej republiky po prerokovaní materiálu vypracovaného Evou Kováčekovou a Petrom Čurošom z via iuris konštatuje, že tento materiál je neobjektívny, nevyvážený a neodráža skutočný stav vecí. Hlasujme, prosím, teraz.

Ďakujem. Hlasovalo všetkých 15 prítomných členov Súdnej rady Slovenskej republiky, za bolo 13, proti nebol nikto, zdržali sa dvaja. Uznesenie bolo prijaté, pokračujeme bodom 2 5.